

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Filipíny a Hong Kong 2015

Den 1

Čtvrtek 12.11.15, 4°C, 4:00, Třebívlice CZ
Letadlo Milano 800 km Hong Kong 9700km

Vstávám v 3:30h a jdu se rychle obléci a připravit si zbytek věcí na cestu. Musíme vzít holky a dát je do auta. Ve 4h ráno je všechno připraveno a tak se vydáváme na cestu do Prahy na letiště. Jede se dobře, je sucho, ale provoz je taky docela slušný. Nicméně nám cesta zabere hodinu a něco málo po 5té h jsme na místě. Zastavujeme na parkovišti před terminálem 1. Rozloučím se s holkama a Katkou. Odjíždějí a ještě jim mávám. Jdu do haly a čekám, asi 30 min. Zkontaktujeme se, s Honzou z Hradce a sejdeme se na terminálu 2. Po chvilce jdu k odbavení. Dostanu jen letenku do Milána a ostatní si pak musím vyřídit v Miláně přímo u přepážky Catay Pacific. Procházím do bezcelní zóny a hledám svou gate. Jsem u ní v 6:30h a chvíli tu ještě sedím a tak napíšu SMS domu. Potom už nastupuji na palubu. Posadím se na místo a za chvíli už startujeme. Proletíme mraky, to je taková naše česká deka, která tu stále sedí. Nad ní je pěkně a modro. Po asi 30 minutách se dostáváme nad Alpy. Jsou hnědé a jejich vrcholky osvětluje vycházející slunce. Není na nich ani moc sněhu, je stále teplo. Jsou vidět ledovce a také letíme nad Brennerem. Vzpomínám, jak jsme tam v létě stáli při cestě z Itálie. Po chvíli už začínáme klesat a dostáváme se nad nížinu před Alpami. Oblétíme Milano a přistáváme. Venku je 12C. Vystupuji z letadla a jdu do hlavní haly. Musím jít až ven. Hledám přepážku č.13. Vyřídím letenku na další část cesty. Pak se jdu chvíli cournout ven a koukáme na Alpy v pozadí za letištěm. Vracím se zpět a zajdu si na kafe, které tu stojí 1,6e. Jen pro zajímavost v Praze stálo 90kč. Pak zase musím projít kontrolami do bezcelní zóny. Hledám svou Gate D59 s letem do Hong Kongu. Odlet mám ve 12:10h. Tak se posadím do pohodlného křesla a dopisuji deník. Venku je pěkně modro a svítí slunce. O něco později začíná nástup na palubu a odlétáme. Startujeme na čas. Letíme směrem na Veronu a pak přes moře na Srbsko, Bulharsko a přes Černé moře dál na východ. Letíme nad Tureckem a pak přes Arménii nad Kaspické moře. Tady už se stmívá. Celková vzdálenost je 9700km a let potrvá přes 10h. Dostali jsme oběd. Dal jsem si nějaké kuřecí maso s těstovinami, jako salát byla kukuřice s krevetami. Letíme nad Iránem přes Afghánistán k Himalájím.

Den 2

Pátek 13.11.15, 22°C, 7:00, Hong Kong
Letadlo Cebu 1700km

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Noc v letadle, nějak zjišťuji, že jsou ty přesuny pro mě čím dál tím horší a nudnější. Chtělo by to nějak je rovnou přeskočit. Letíme nad Čínou na sever od Himalájí. Občas to s námi trochu třepe, ale jinak se nic moc neděje. Jen vedle je nějaký chlap co občas pěkně chrchlá. Udělal pod sebou na zemi pěkný bordel. Ráno pak nadával, když mu letušky řekly, že si má narovnat sedačku. Ráno ještě za tmy přistáváme v Hong Kongu. Než se dostanu k východu a vyplním imigrační kartu tak už je venku světlo. Na letišti jezdí z centra města expres. Lístek se kupuje v automatu a na Knowlon stojí 90 HKD. Cena je stejná za jednosměrný i za zpáteční. Vyměním si peníze za 10 USD 77 HKD. Pak jdu na vlak. Jede za chvíli a do centra dojde po 20 min. Venku je zataženo a 22C. Vystupuji na stanici Knowlon. Mířím směrem na Natan Road se stanicí Jordan po Jordan Road. Nejdřív se musím vyмотat labyrintem podchodů a nadchodů a pak už je to dobrý. Cestou koupím vodu za 7 HKD. Po Natan Road, jdu dolů k moři. Cestou míjím hotel, kde jsem byl při mé poslední návštěvě ubytován. Jdu se podívat na park nebo spíš promenádu na pobřeží. Staví se tu a tak to musím kousek obejít. Občas trošku sprchne a tak se musím schovat. Teplota už stoupla na 25C. Zastavím se ve Star parku, kde jsou přestěhované sochy z pobřeží. Najdu tu díky radě jednoho místního pána i sochu Bruse Lee. Pak se jdu podívat na druhou stranu na Clock tower před přístavem. Projdu si kousek přístavu a pak se zase vracím do města. Zastavím se v Knowlon parku, kde posedím. Jsou tu lidi, co tu cvičí Kung Fu a také sem okolo poledne přicházejí učitelky s dětmi ze školek. Potom zase jdu dál a projdu zadní část parku, kde jsou čínské pagody s jezírky a želvami. Přes park se sochami pokémonu se vracím na Natan Road. Procházím po ní až k další zastávce metra za stanicí Jordan. Nikde už není jediný obchod s Foto technikou. Když jsem tu byl posledně, tak byl jeden vedle druhého. Dnes je to tu samé zlato a šperky a hodinky. Zastavím se v jednom pěkném Budhistickém chrámu. Pomalu se vracím zase zpět ke stanici letištního expresu Knowlon. Cestou kupuji další vodu, zase za 7 HKD. Dojdu na stanici, kde chvíli posedím, než přijede vlak. Za chvíli jsem zase na letišti. Zajdu k odbavení a ve 14h jsem v hale, kde čekám, až přiřadí gate mému letu. Mezitím naskakuje 30 min. zpoždění. Pak jdu ke gate 49, kde čekám na odlet. Skoro usínám, už se na mě projevuje únava z těch dvou dnů bez spánku a toho ranního vstávání. Koukám, jak se venku zatahuje, a začíná pěkně pršet. Nástup na palubu probíhá vcelku rychle. Po chvíli jsem na místě a startujeme v 16:30h. Opuštíme Hong Kong a míříme na Filipíny, jsou to 2h letu. Po cestě dostaneme jídlo. Přistáváme před 19h. Projdu imigrační kontrolou, musím vyplnit několik papírů a bez problémů jsem vpuštěn do země. Jdu vyměnit peníze, za 200 USD dostanu 9000 PHP (Filipínské peso). Jezdí od letišti jen taxi. Žluté taxi parkují hned před vchodem a za cestu do centra Cebu chtějí 475 PHP. Tak jdu na stanoviště bílých taxi, která parkují za letištem na pravé straně. Ti jedou podle taxamtru. Nástup je za 40 PHP a celá cesta je za 212 PHP. Platíme 5tiskovkou a vrací 300, protože nemá drobné nazpět. Jeli jsme z malého ostrova, na kterém je letišti na hlavní ostrov Cebu a do centra Cebu City. Okolí je klasicky ošuntělé a všude je bordel. No prostě jako v Asii. Doprava tomu také odpovídá, klasický chaos a každý si dělá, co chce. Zaveze mě až před hotel Mercedes, který jsme si vybrali v LP. Cena se za tři roky docela zvedla. Platím za dvoulůžák 1000 PHP. Je to ale pěkné a čisté s klimatizací, televizí a vlastní koupelnou, kde teče i teplá voda. Zaplatím zatím za jednu noc a jdu se ubytovat. Hned si dám sprchu a pak dopisuji deník. Zajdu ještě na chvíli ven, koupit nějakou vodu. Hned se mě chytá místní rádoby masérka, tak se jí snažím zbavit, ale jde kus se mnou a postupně rozšiřuje nabídku služeb. Po cestě se někde zastaví a tak jí zdrhnu. Vracím se do hotelu a jdu dohánět spánkový deficit.

Den 3

Sobota 14.11.15, 32°C, 12:00, Cebu, Filipíny

Dnes se nemůžu dostat z postele. Vstávám v 10h. V 11:30h volají z recepce, že mi skončí ve 12h check out. Domlouváme se, že zůstanu ještě další noc, i když jsem hned vedle objevil levnější hotel za 750 PHP. Ve 12h jdu do města a jdu se podívat na centrum. Jdu dolů po Colon street. Cestou narazím na pěkný bílý kostel s malým parkem, který funguje i jako parkoviště. Prohlédnu si ho a pokračuji po ulici stále dál. V jenom rozpadlém baráku si na malém smetišti hrají tři děti. Když mě vidí tak mávají. Zamávám jim taky a jdu dál. Dojdu k parku před pevností San Pedro. V parku je několik soch a socha Magellana. Také je tu pomník válečným veteránům. Zajdu se podívat do pevnosti z roku 1565. Vstupné je 30 PHP na osobu. Pevnost je malá, ale pěkná, čistá a udržovaná. Uvnitř je malé nádvoří ve tvaru kosodélníku. Okolo jsou hradby a na nich v každém rohu je kulatá věž. Všude jsou na hradbách děla. Bohužel, ale postavili před ní nějaké šílené budovy a tak už dnes z ní není na moře vidět. Je tu také malé muzeum, kde jsou obrazy s indiány a kolonizátory. Zajímavá je i studna s vydlabaným kmenem, který nahrazoval vědro. Po prohlídce se vracím do parku a pak se jdu podívat do přístavu nalevo od parku. Jezdí odtud trajekty na Bohol několikrát denně ceny jsou od 450 PHP. Potkávám tu holku z Čech a tak tu chvíli pokecáme. Pak jdu na druhou stranu, projdu jednou z uliček, k parku u Basiliky Minore del Santo Nino. Po cestě se zastavím v supermarketu, kde koupím pití a moskytiéru. Zajdu se podívat do parku na Magallanův kříž. Je to dřevěný kříž v kapli. Právě se kaple opravuje. Nakouknu do ní z přední strany a uděláme si foto. Pak se jdu podívat do basiliky. Všude kontrolují batohy, i když jdu do supermarketu. Na nádvoří

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

je fontána a okolo ní stojí stojany na svíčky pro poutníky. Zapálím tu také jednu pro babču a ostatní, co už tu nejsou. Vedle je pak plac, kde se dělají nějaké bohoslužby pod širým nebem. Projdu si basiliku, je tu pěkný klášter s obdélníkovým ochozem a uprostřed je malý park. Stojí se tu fronta k soše ježíška, která je nalevo od oltáře. Oltář je pěkný se spoustou soch. Vracím se do ulic a zpět k centru. Cestou se stavím na oběd v jedné místní restauraci, kde si dám kousky kuřete s rýží a omáčkou. Cena je 73 PHP. Po jídle projdu několik obchodních domů, které z venku vypadají jako malé. Uvnitř se pak skrývá i 6 pater s nacpanými věcmi a úzkými uličkami jako ve Vietnamském krámku u nás. Koupit se tu dá ledaco a je to o něco levnější než u nás. Vracíme do hotelu. Po krátké pauze se zase vydávám do města. Zastavím se v nějaké cestovní kanceláři a zjišťuji letenky na Palawan. No moc jsem neuspěl a tak to nechávám na zítra. Zjistím co a jak, a podle toho zvolím nějakou variantu další cesty. Po cestě potkávám jednu špínu jak si cpa ruce do pusy, čekám, jestli na mě nehodí šavli. Také jsem zjistil, že mobilní karta stojí 40 PHP a má neomezené SMS v místní síti, takže co s tím. Také má nějaký paušál na internet. Zajdu ještě na večeri, kde si vyberu nějakou nabídku dne podle obrázku. Na obrázku to vypadá velké, ale realita je už jiná. Kus kuřete, rýže, nudle a malý muffin asi 2cm velký. Zajdu ještě pro vodu a už se všude zavírá. V dálce je vidět blikající mrakodrap. Jdu se na něj mrknout. Kromě blikajících světel na něm nic zajímavého není. Všude se valí lidi na ulici a všude je dost špíny a bordelu. Vracím se zpět do hotelu. Dám sprchu a jdu spát.

Den 4

Neděle 15.11.15, 32°C, 7:00, Cebu, Filipíny

Ráno vstávám opět pozdě okolo 9:30h. Balím, venku je pěkně a teplo. Jdu zaplatit druhou noc v hotelu za 1000 PHP. Hned před hotelem беру taxi za 200 PHP a jedu zjistit cenu letenky na Palawan. Na letišti projdu tři kanceláře. Air Asia létá přes Manilu a Tyger a Cebu Pacific přímo. Cena se pohybuje okolo 6000 PHP za zpáteční letenku. Já bych do toho šel, ale Honzovi se moc nechce. Tak se rozhodujeme to nechat zatím být, uvidíme, jak na tom budeme časově. Později jsem toho litoval, protože mi přišlo škoda nenavštívit jedno z nejzajímavějších míst na Filipínách. Výhoda toho, když člověk cestuje sám. Když se rozhodnu, že tam pojedu tak prostě jedu. Jen pro info. Letenku je potřeba kupovat dopředu, aby jste si mohli vybrat dobrou cenu. Na druhý den je to vše většinou vyprodáno. Tak si kupte letenku hned po příletu. Vracím se zpět do města taxíkem za 191 PHP a nechám se rovnou vyložit u přístavu vedle pevnosti san Pedro. Kupuji lístek na Bohol do Tagbilaranu za 400 PHP. Odjezd, je asi za 15 min. Jdu do přístavní haly, kde se platí taxa 25 PHP za osobu. Pak mi zase přepíšou lístky a dají mi nějaké další. Je tu tím zaměstnaná spousta lidí na jednu věc. Včera v obchodáku jsem napočítal na jednom místě 10 prodavačů. Všichni mají už santovské čepice a podobně. Všude už je vánoční výzdoba. Potom následuje odbavení batohů. Za to se zase platí 50 PHP. Zkontrolují lístky a pošlou mě na palubu lodi. Hned odplouváme ve 13h a míříme na jih. Jede se docela rychle, ale i tak to trvá 2 hodiny. Vystupuji v 15h na Boholu. Před přístavem jsou tříkolky a nabízejí odvoz. Hledám odvoz na autobusák DAO. Cena začne na 90 a nakonec se jede za 25 na osobu. Na autobusáku jsme asi za 20 min. Najdu autobus do Carmenu. Odjíždí za 10 min. Tak si koupím jen nějakou buchtu k jídlu a jdu se posadit dovnitř. Po chvilce vyjíždíme. Jede se kousek podél pobřeží a pak se odbočí do vnitrozemí. Je to opravdu zážitek. Autobus nemá ani okna, jen jejich horní část. Soused mi dává nějaké místní ovoce a tak testuju. Cesta vede džunglí a nahoru do kopců. Moc se s tím nemazlí. Jedeme přes hodinu a cena je 60 PHP. Pak už jsou vidět rýžová pole a malé kopečky. Míjíme vyhlídku na Čokoládové kopce a po pár kilometrech jsme v centru Carmenu. Čekal jsem něco většího, ale nic moc tu není. Jen uprostřed je tržnice a okolo pár ulic. Na hlavní ulici je několik hotelů asi tři. Do jednoho se nechám odvést tříkolkou, kterou zase usmlouvám na 15 za osobu. Pak se jdu podívat na pokoj, mají v hlavní budově pěkný dvoulůžák za 1000 bez snídaně a za 1200 se snídaní. Venku je pak ještě jedna chajda, kde stojí pokoj 600 ale je tam spousta komárů a moskytiéru není kam pověsit. Tak беру to za 1200 na noc. Ubytuji se a jdu se povívat do centra. Venku už je tma. Dám si jídlo v jedné restauraci za 60 PHP. Někaké nudle v sojové omáčce. Projdu si centrum okolo tržiště a jinak už se teď jít nedá. Tak se vracím zpět. Cestou mě zastavují kluci ze Španělska na motorkách, tak chvíli pokecáme a navzájem si vyměňujeme nějaké informace. Dojdu do hotelu, dám sprchu a na recepci plánuji co a jak dál. Dopisuji deník. Později jdu spát. Kluci ze Španělska objeli zbylé hotely a nakonec skončili tam co já. Mají půjčené motorky. Většina lidí jede rovnou na Adanu, kde se ubytují a půjčí si motorku pro cestování po ostrově.

Den 5

Pondělí 16.11.15, 31°C, 10:00, Carmen, Filipíny

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Celou noc tu kokrhají nějací kohouti, snad v intervalu 5 sekund. Ráno vstávám v 8h dám sprchu. Voda občas teče a občas ne. V 8:30h jdu na snídani. Jsou tu kluci ze Španělska. Dostaneme tousty, které si opékáme v elektrické troubě, která funguje jako topinkovač. Máme k tomu volská oka a rýži. Přijde nám divné, že k rýži nic jiného není a je suchá. No co. Dáme si ještě marmeládu. Po jídle jdu balit. Zastavuje se holka z recepce a říká, že zapoměla k té rýži udělat kuře. Tak neví co teď s tím. Mám už zabaleno a tak už to nechávám být. Opouštím hotel a jdu na silnici. Dojdu ještě kousek k zastávce, kde čekám na autobus. Jede okolo tříkolka tak jí zastavuji a usmlouvám na 15 za osobu k Chocolate Hills. Za chvíli jsem tam a vyloží mě až u sopky s kontrolou, kde se platí vstupné. Vstupné je 50 PHP. Po zaplacení se ptám, jestli bych si nemohl někde nechat batoh, ale jsou dost nekompromisní. Jdu o kus dál. Odmítám se s tím táhnout nahoru a pak zase dolů. Zajdu k jedné prodavačce suvenýrů. Domlouvám se s ní a nechávám batoh u ní vedle krámku. Mám si ho prý dát dovnitř, ale říkám, že je to dobrý. Jdu dál po silnici do kopce. Vlastně stoupám na jeden z kopců. Po chvíli dojdu na parkoviště a dál vede podle jednoho průvodce 240 schodů. No nevím, nepočítal jsem je. Za chvíli jsem nahoře. Je odtud pěkná vyhlídka na okolí. Všude jsou pravidelné kopečky. V období sucha jsou hnědé, jak na nich uschne tráva, ale teď po období dešťů jsou pěkně zelené. Udělám několik fotek, chvíli tu pobudu. O něco později se vydávám na cestu dolů. Dole jsem za chvíli, vyzvednu si batoh a vracím se k silnici. Jdu na druhou stranu a čekám, až pojedou okolo autobus na Tagbilaran. První nezastavuje, protože právě předjížděl nákladák. Druhý zastaví, ale je narvaný k prasknutí. Říkají, ať počkám na další. Třetí mě už bere. Platím 33 PHP do Lombocu, ale vystupuji dřív přímo u rezervace s malými opičkami. Autobus taky není poloprázdný a v jednu chvíli mě nějaký pán co stojí nade mnou, mě praští loktem do hlavy. Strašně se omlouvá, tak pohoda. Lidi jsou slušní, i když je všude tlačence nikdo nic neřeší a ani nedržkuje. Strčit sem všechny ty potízkisty, co si u nás jen pořád stěžují. Dojíždíme k rezervaci. Jmenuje se Tarsier Conservation Area. Jdu do rezervace a nechám si u prodejny lístků batoh. Mířím po cestičce do džungle. Na stromech jsou vidět malé opičky, jak spí ve větvích. Jsou tak ve 2m výšce a kousek od vás. Dají se docela dobře vyfotit. Projdu takové malé kolečko. Vidím jich asi tak šest. Od jednoho z hlídačů si půjčuji objektiv 200mm a udělám nějaké foto. Je tu docela tma a udržet tu 200mm s dlouhým časem je bída. Doufám, že z toho aspoň něco vyjde. Pak dojdu zpátky a koupím si kokosák na vypití. Chvilí si tu oddechnu a pak zajdu pro batoh. Vracím se k silnici a vedle je autobusová zastávka. Čekám zase na bus. První je nacpaný tak čekáme za další. Pozorují tři místní silničáře, jak tu za pomocí klacku, polystyrenu a válečku natírají na silnici čáry. Jedna paní z baráku za zastávkou jde koupit ryby od prodavače, co právě přijel. Jde na boso. Když se vrací tak jí říkám, že mají nové čáry na silnici. Ona na to že jo a přikyvuje. S úsměvem jí ukazuju na její nohy. Začne pištět a letí si je domu asi otřít. Pak přijede autobus tak nastupuju. Jedu do Tagbilaranu za 35 PHP. Jedeme serpentýnami dolů, když potkáváme jiný autobus v protisměru. Ten předjíždí nákladák a málem se tam náš autobus nevejde. Náš řidič to zašlápne a koukám, že vepředu nás ten druhý autobus skoro naboural. Vzadu z pravé strany jsme zůstali stát tak 10 cm od skály. Když nás minou tak jedeme dál a chytíme vzadu žebříkem o skálu. Kus jí urveme a rozsekáme dvě okna. Mít venku ruku, jako že jí tam hodně lidí má, tak máte po prstech. Naštěstí je všechno v pohodě. Na autobusáku vystupuju. Vrhnu se na mě tříkoláci a nabízejí odvoz na Adana Beach na ostrově Panglao za 300 PHP, když odcházím sleví na 250 PHP. Ptám se na bus na Adanu, posílají mě na druhou stranu autobusáku, kde parkují Jeepeye. Najdu ten správný a dám batoh na střechu. Čekáme na naplnění Jeepeye. Domlouvám se na ceně 25 PHP za osobu. Trošku poprchává, ale jen chvíli. Pak jedeme do města zase na další autobudák, kde se Jeepey doplní. No spíš narve k prasknutí. Uvnitř je snad 50 lidí a další se nacpou ještě na střechu no to je teda masakr. Je teplo a v tak malém prostoru tolik lidí. Všichni se potí jak koně, ale nikdo neremcá. U nás si to nedovedu představit. Jedem snad hodinu, nějak to splynulo. Jedeme nějakou offroad vložku krokem a zastavujeme každou chvíli. Pak mě konečně vykopnou z Jeepeye s tím, že už jsme na místě. Vystoupím a jdeme hledat hotel. Vše se pohybuje dost přes 1000 no spíš okolo 1500. Najedu hotel Cidatel Alona přímo na hlavní ulici za 870 PHP za dvoulůžák na noc. Několik hotelů ještě obejdu, ale nakonec se vrátím a ubytuji se. Zaplatím za tři noci a jdu si dát sprchu. Potom už se stmívá, tak se vydáváme do ulic města. Tady už je to zase turistické, taková klasika. No aspoň trochu relax a pohoda. Dokonce i docela pořádek. Jdu se podívat po něčem k jídlu. Honza si zajde na rybu a já na kuře. Celé menu stojí i s pitím 79 PHP. Zajdu se podívat i k moři. Potom se vracím do hotelu. Kupuji nějaké pití. Pro info místní rum Tanduay 250 ml stojí 40 PHP. Večer trávíme s ostatními cestovateli na terase, kde relaxujeme. Já dopisuji deník a mrknu na net a pošlu nějaké foto do atlasu hub. Venku je stále přes 30C.

Den 6

Úterý 17.11.15, 32°C, 9:00, Alona Beach, Filipíny

Dnes vstávám okolo 9h a jdu si koupit něco ke snídani. V hotelu je k dispozici společná kuchyně, kde si může každý uvařit, co chce a pokud chce. Koupím v pekárně nějaké buchty a vedle v krámku prodávají čaj po kuse za 5 PHP. Na hotelu se nasnídám a pak se vydávám k moři. Jdu uličkou k vodě, která je tak 300m od hotelu vpravo.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Je tu několik směnárů, bankomatů a spousta restaurací a půjčoven motorek. Také jsou tu různé kanceláře, které organizují zájezdy po Boholu, nebo šnorchlování a potápění. Můžete si tu udělat papíry na potápění, nebo si vyzkoušet volný ponor s instruktorem do 12m. Dojdu k moři, a dávám se vlevo podél moře. Dojdu až nakonec, kde jsou skály. Hodím si věci na jednu skálu a jdu šnorchlovat. Plavu vlevo od pláže, kde je prostor ohraničený bójkami. Na mělčině je tráva a sem tam nějaké ryby a spousta hvězdic. Kousek dál už jsou korály, sasanky, hvězdice, ježovky a čím dál více druhů ryb. Šnorchlují tu celý den a když se vracím zpět na pláž, tak koukám, že vedle mě něco plave. Tak se podívám pořádně a on to mořský had přinejmenším stejně dlouhý jako já. Tak to ve mně docela hrkne a klidím se mu z cesty. Zamíří si to ke dnu na jednu písčinu mezi trávou. Tak vytažu foto a jdu si ho vyfotit. Je to opravdu kus, ale přibližovat se k němu moc nechci, když mu necháte prostor je to v pohodě. Tak doufám, že se podaří i nějaké foto z větší dálky. V podvečer se vracím zpět k hotelu. Dám si sprchu a chvíli vegetím na terase před pokojem. Pozoruji gekony, jak tu všude pobíhají a chytají mouchy. Když se setmí, jdu do centra na večeri. Dám si kuře s rýží za 79 PHP. Pak se vydávám na pláž, kde má být nějaká ohnivá šou. Mám ještě trochu času. Projdu si promenádu okolo moře. O něco později se vracím na ohnivou šou, která začíná ve 20h. Je to skupina kluků s bubny a jeden točí zapálenými koulemi a k tomu zpívají. Docela dobrý. Potom se jdu podívat na druhou stranu, až dojdu k velkému kamenu ve vodě. Dál už není nic vidět, tak se vracím zase zpět do centra. Zajdu ještě koupit nějakou vodu za 35 a kupuji si kafe, které si dám na terase v hotelu. Zajdu na hotel a na terase dopisuji deník a dávám si kafe a později pivo. Relaxuji a koukám na ruch dole na ulici pod terasou.

Den 7

Sředa 18.11.15, 32°C, 9:00, Alona Beach, Filipíny

Vstávám ráno už v celku normálně. Je 8:30h. Majitel hotelu vymyslel zkrácení stromu. Tak pozoruju místního, jak leze na špičku stromu a usekává jí takovou malou mačetou. Majitel ho povzbuzuje, jako jestli se nahoře cítí bezpečně. Když mu odpoví, že jo, tak mu říká, počkej, až zafouká vítr a tak podobně. Přemýšlím, jestli spadne dřív on nebo ta špička stromu. Nakonec se zadaří a strom je úspěšně zkrácen. Zajdu do pekárny a najím se v hotelu. Poekáme s klukem ze Švýcarska, který už je tu v Asii 3 roky a z toho 5 měsíců na Filipínách. Je tu s holkou z Cebu a neplánuje, že by se vrátil do Švýcar. Jak to dělá s financemi, nemám představu. No ale pohoda. Včera viděl mojí webovku na triku a volal na mě "ahoj pivo". Pak jdu do města, kde dám vyprat hadry do prádelny. V jedné půjčovně se ptám na půjčení motorčky, ale je to natažené a chtějí 600 PHP. Tak jdu jinam, kde cenu usmlouvám na 300 PHP. Což už je normální cena. Někde se to dá prý i za 200, ale to už se jim tu moc nechtělo. Půjčuji si 125 poloautomat. Řadí se na ní bez spojky. Po malém otestování zajedu na pláž udělat nějaké foto. Pak se vydávám na cestu. Je to pro mě novinka. No ale už se nemůžu dočkat, až si zajezdím v Asii v džungli pod palmami s kokosy a tak podobně. Ještě musím natankovat 2l za 80 PHP (1l je za 40 PHP). Jedu směrem na Tagbilaran a po cestě se zatahuje. Chytám první slejvák. Zastavuji a jdu se schovat do autobusové zastávky. Po chvíli přestane a tak se jdu zeptat pána, ve vedlejším krámku, jestli nemá něco na mokrou sedačku. Tak utrhne jednu plastovou reklamu a dá mi jí. No tak jsem to zrovna nemyslel, ale taky dobrý. Poprvé v mém životě můžu říct, že vidím, že je reklama k něčemu užitečná. Vlastně ne, ještě jdou některý dobrý na zátok v kamnech. Zabalím do ní mokrou sedačku a po chvíli už jedu přes most na Bohol. Vjíždím do města. Najít správný směr bude asi fuška, nikde nejsou žádné značky. Prám se lidí, ale nakonec jedu po silnici vedoucí na Lomboc vnitrozemím. Silnice je to pěkná, docela bez provozu. Po 30 km už si s motorkou docela rozumím. Dojedu do Sikutany, kde se ptám na cestu. Posílají mě na opačnou stranu. Tak se rozhoduji dojet do Lombocu a podívat se na loď na řece a nedostavěný most. Cestou chytám několik menších deštíků, tak se vždy někde schovám. Dojedu do Lombocu zastavuji pod mostem. Podívám se na katedrálu, která se pomalu rozpadá. Pak se jdu podívat na most, který měl sloužit pro auta, ale nedovolili ho dostavět kvůli katedrále. Je hned vedle. Tak z něj udělali promenádu a nahoru nacpali i bankomat. Dole pod ním jezdí zvláštní loď. Je to takový ponton na dvou loďkách a tlačí ho jiná malá loď s motorem. Po okouknutí centra se jede dál za město, kde je bambusový most přes řeku. Je to docela zajímavé. Vstupné je 20 PHP. Jsou tu vlastně dva mosty vedle sebe. Po jednom se dostanu na druhou stranu a po druhém zase zpět. Potom se musím vrátit stejnou cestou. Po cestě natankuji 2l benzínu za 80 PHP. Pokračuji dál a na kraji Tagbilaranu odbočuji a jedu už správným směrem na Antequeru. Zastavuji u jedné restaurace na kraji silnice. Dám si jídlo. Celé kuře, dva kopečky rýže, polívku, která se nedá jíst. Jinak je jídlo dobré. Cena je 193 PHP za vše. Tak za jednoho to je tak 100 PHP. Už je 15h tak jedu dál. Přejedu plechový most, když zaprší tak to musí být síla. Odbočuji vlevo a po asi 8km jsem ve městě, kde zahlédnu ceduli na vodopády. Jedu ještě 1,5km džunglí. Zastavuji u závory, kde platím vjezd pro moto za 15 PHP. Dojedu k nějaké boudě, kde zaparkuji moto. Musím ještě zaplatit vstup 20 PHP. Cesta vede po schodech dolů džunglí. Je tu teplo a vlhko. Během chvíle jsem mokrý. Okolo všude rostou kytky, které se u nás prodávají v zahradnictví. Dole je laguna a na jejím konci do ní padá malý vodopád tak cca 5m. Skouknu to udělám nějak

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

foto a vrátím se zpět k motorce. Vydávám se na cestu zpět na Alona Beach. Ve městě Tagbilaran jsem po chvíli, projedu ho, a najdu cestu na most. Jedu na jih. Dáme si kus off road vložku. V jedné vesnici, a chytáme ještě jeden pěkný slejvák. Do Alony dojíždím za tmy. Hned vrátím motorku a jdu zpět do hotelu. Na hotelu si dám koupel a pak jdu na terasu, kde kecáme s ostatními a hrajeme šachy. Dopisuji deník a odpočívám. Švýcar přitáhne flašku rumu a tak se testuje. Později jdu spát.

Den 8

Čtvrtek 19.11.15, 31°C, 9:00, Alona Beach, Filipíny

Dnes vstávám v 8h a dám si na terase čaj. Pak jdu k moři. Okolo jsou potápěčská centra nabízející volný ponor. Stojí to tu 1500 PHP. Zabere to i s instruktáží 2h. Já jdu napravo podél moře za skálu do zátoky. Nejdřív hledám cestu jak se tam dostat, ale nakonec slezu k moři a jdu po břehu. Je odliv, tak to není problém. Najdu si místo, kde je skalní převis kam pověsím batoh. Je potřeba počítat i s přílivem. Venku to vypadá zataženě tak kdyby chtělo přšet, abych neměl batoh mokrý. Pak jdu šnorchlovat. Dost daleko ve vodě je jen tráva. Musím to přeplavat, ale pak se dostávám na hlubší vodu, kde jsou velké kameny porostlé korály se spoustou ryb. O kousek dál je pěkný útes, kde se to láme a padá do hloubky. Je tu spousta korálů a ryb taky. Musím jen dávat pozor, protože už jsem za bójkami, kde jezdí lodě. Občas jede i nějaká před bójkami. O kousek dál už to tak zajímavé není. Šnorchluju na tomhle kousku a vylézám z vody až poledni. Chvilí tu posedím a pokecám s nějakým místním klukem. Pak se vracím do města, kde si kupuji vodu a jdu si koupit něco k jídlu. Zajdu do hotelu a venku se zatahuje a přišene se slejvák. Po půl hodině je po dešti a okolo 16h se vydávám ještě na jedno šnorchlování. Jdu na místo, kde jsem byl včera. Za skálou je prostor ohraničený bójkami, kam nesmí lodě. V tomto prostoru je spousta korálů. Zvlášť teď v podvečer je v moři spousta ryb. Máchám se tu až do setmění. Pak se vracím zase zpět do hotelu, kde si dám sprchu. Vydávám se do města, vyměnit peníze. Měním 340 USD v kursu 45.70 PHP za jeden USD. Dostanu cca 15500 PHP. Pak jdu vyřídít rezervaci na plavbu do Oslobu. V kanceláři chtěli 1000 PHP za plavbu a pak se v Oslobu platí dalších 1000 jako poplatek za potápění se žraloky. Na ulici jsou prodejci nabízející to samé. Usmlouvám ho na 500 PHP. Chceme jet do Oslobu a už se nevracet. Jen za trajekt mezi Boholem a Cebu, bych zaplatil, skoro 500 a zabralo by to den přesunem. Platím zálohu 300 a zítra ráno u moře, kde je sraz v 6:30h se doplatí zbytek. Vracím se do centra k silnici, kde si zajdu na jídlo za 79, pak ještě kouknu dál, otestuji místní hamburger za 27 PHP. Za cenu jednoho dostanu dva, ale je to nářez. Skládá se to ze sladké housky, která se spíš hodí k čaji. Uvnitř je kousek masa kraulující v kečupu. Ono je tu všechno na obrázku pěkné a velké. V reálu je to přesně naopak. Chvilí se courám ještě po hlavní ulici. Koupím si nějakou místní limonádu Royal za 53, která se dost podobá Mirindě. Vracím se na hotel, zaplatím ještě jednu noc v hotelu a dám si sprchu. Večer trávíme na terase. Švýcar se trochu naleje, teda leje do sebe vše, co se dá. Jeho místní přítelkyně je pěkně našťavaná a říká mu, že je alkoholik. On ji ještě provokuje a má z toho srandu. No mazec, má docela pravdu. Nakonec jdou spát, mají co řešit. Zítra se vrací do Cebu a pozítří odlétá přes Manilu do Thajska. Já ještě relaxuji na terase u místního strašného karaoke linoucího se z protější strany ulice. Později jdu spát, musím ráno brzo vstávat.

Den 9

Pátek 20.11.15, 31°C, 5:00, Alona Beach, Filipíny

Dnes musím vstát v 5h. Balím a dávám si snídani venku před pokojem na terase. Venku je už světlo a v kuchyni už pobíhají lidé. Po zabalení se vydávám z hotelu do centra a pak mířím k moři. V 6:30h jsem na místě a jdu k naší lodi. Platím domluvený doplatek. Nastoupím na loď a ještě chvíli čekáme na jednu holku. Pak odplouváme. Nejprve se nedaří zařadit a tak po asi deseti minutách se konečně rozjíždíme. Jedeme na jihovýchod. Míjíme několik malých ostrůvků. Loď je taková bárka. Po stranách má udělané vyvažování z bambusů, takže vypadá jako katamarán. Jedeme 2h. Ke konci, už jsou trochy větší vlny, ale jde to celkem v pohodě. Holka, na kterou jsme čekali, se ke konci plavby vylepší (namaluje se) a začne dělat snad stovku debilních samo foto s debilním úsměvem. Někdo by jí měl říct, že je to děs. Nakonec to dovrší tím, že si nahrává video na GoPro i s komentářem. No tak to už je totální úlet. Připlouváme ke břehu, ale fouká docela silně vítr. Odnáší loď stranou k jiné, která tu už kotví. Posádka s tím asi 20 min. zápasí. Nakonec naskáčou všichni do vody kromě jednoho. Ten odstrkuje loď bambusem a ostatní jí tahají za provaz ke břehu. Nakonec jí dostanou vedle té druhé. Pak přichází na řadu vyesdání. To je taky docela zážitek. Loď je kus od břehu, tak se musí skočit do moře, kde je voda po krk. Pak si vzít bágel a doufat, že neuklouznete nebo že nepříjde nějaká větší vlna. S velkým báglem je to zajímavější. Pro jistotu dávám věci v báglu do nepromokavého pytle, který si na tyto cesty vozím. Skočím do vody, pak mi podají můj příruční bágel, položím si ho na hlavu a jdu pomalu na břeh mezi kameny. Velké batohy naloží na

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

malou loďku a dovezou je ke břehu. U břehu, kde se lámou vlny, to batohy spolu s loďkou trošku opláchnu, ale je to suchý. Tak se nakonec podařilo vystoupit se suchými batohy. Jdu do hlavní budovy, kde si nechám batohy vedle prodeje lístků. Zaplatím poplatek 1000 PHP. Pod pergolou proběhne instruktáž co a jak. Potom se zase kontrolují lístky a rozdělí nás turisty na loďky. Vyfasujeme plovací vesty, které smrdí jak šlak. Někde jsme už ztratili ostatní cestující z naší lodě. Nasedneme do loďek a popojedeme několik desítek metrů od břehu, kde zakotvíme u ostatních lodí. Kdo umí plavat, si může vestu sundat, díky bohu. Hned skáču do vody. Je to trochu kalné. Je tu dost lidí a také malých loďek, ze kterých hází do vody krmení pro žraloky. Po chvíli se objevuje silueta žraloka, jak plave ke mně. Oni se teda spíš drží u těch loďek se žrádlem. Za chvíli je vedle mě. Nejdřív je tu jeden menší tak okolo 7m a pak se ukazuje další a další. Nakonec připlave jeden opravdu kus asi tak 12m. Vedle něj jsem jak malá ryba. Plave těsně okolo. No je to paráda, dělám spoustu fotek, ale nemůže tak blízko jak by bylo potřeba. Voda je taky kalná, tak doufám, že se aspoň něco z toho povede. Plavu okolo žraloka a pak koukám a těsně pode mnou plave jiný opačným směrem. Užiju si ve vodě 45 min a pak jsem vyhnán zpět na loď. Všichni už jsou na lodi, asi už toho mají dost, jen já se pořád ráchám ve vodě. Klidně bych tam ještě chvíli byl. Vracíme se na břeh a vystupujeme. Jdu si dát sprchu, když uschnu tak se převléknu do suchého. Chvilku tu ještě pobudu a potom jdu k silnici. Hned zastavuji prvního jeepeye a jedu do Oslobu za 10 PHP. Vystupuji v centru a jdu hledat hotel. Je jich u dost, ale je jich také dost plných. Jeden pokoj najdu i za 550, ale nějak se mi moc nelíbí. Hledám jiný. Nakonec najdu jiný s pomocí místního kluka. Je v souběžné ulici s hlavní silnicí hned u moře. Jmenuje se GT Seaside inn. Je pěkný a čistý přímo na pláži za 1000 PHP na noc. Čekám, až se pokoj uklidí. Dám věci na pokoj a chvíli odpočívám. Okolo 14h se vydávám do města. Kouknu se na park v centru, na kostel a starou katedrálu. Okolo jsou hradby a pozůstatky strážných věží. U moře je taky docela pěkný park s altánkem a muzeum. Zajdu se podívat do muzea. Vstup je zdarma. Mají tu staré věci, které se dochovaly ze Španělské nadvlády a staré rádia, gramofony a rozpadající se piáno. Nějaké obrazy, kameny, lahve, hodiny a starý porcelán. Trochu prší, tak se schovávám. Pak jdu do města na hlavní ulici a hledám nějakou restauraci. Najdu jednu a paní mi dá ochutnat nějaké omáčky. Jednu si vyberu a najím se. Zase se spouští slejvák a tak čekám, až přestane. Zaplatím 80 PHP. Procházím město, koupím ještě něco malého v pekárně a v jednom krámku vodu za 37. Vracím se zpět do hotelu a venku se začíná stmívat. Na terase sedím u recepcie na břehu moře a dopisuji deník, posílám foto a tak podobně.

Den 10

Sobota 21.11.15, 31°C, 8:00, Oslob, Filipíny

Vstávám před 8h a venku je modro, pěkně a teplo. Pokecám venku s pánem z USA je z Texasu. S obsluhou se domlouvám, že zůstanu ještě jednu noc a pojedu se dnes podívat na vodopády, které by měly být kousek za městem. Domlouvám se s klukem, co v hotelu vaří a uklízí, že mi udělá snídani. Chce za ní 50. Udělá volské oko, párek a opečené tousty s čajem. Po snídani se vydávám k hlavní silnici. V jednom krámku si kupuji 1l vody za 25. Pak jdu na zastávku, kde čekám, až pojedou okolo nějaký jeepey a nebo autobus. Za zastávkou je truhlárna v takových trošku bojových podmínkách. Má na dvorku postavenou postel, na které právě asi pracoval. Vypadá docela dobře. Jede okolo malý mikrobus a blinká na mě. Mávnu na něj, jako že chci svězt. Zastavuje a já poznávám kluka z hotelu GT. Veze tři turisty z našeho hotelu. Říkám mu, kam chci a nastupuji na korbu. Jedeme asi tak 7 km za město. Zastavuje u jedné malé odbočky. Vystupuji a ani nic nechce za svezení, asi to mají v ceně ostatní z hotelu. Je tu zelená cedule s nápisem Tumulog waterfall. Parkují tu motorkáři, kteří vás za poplatek odvezou nahoru i dolů. Vydávám se hned nahoru do prudkého kopce po svých, abych z toho něco měl. Je to opravdu pěkné stoupání a k tomu ještě v tomhle teplu a vlhku. Stoupám po cestě do vnitrozemí a za chvíli se dostávám docela vysoko. Cestou koukám na kokosové palmy, které jsou naprosto všude. Taky je tu několik domků, s kohoutími farmami. Také tu jsou mezi stromy přivázané kozy, prasata a psi. Dojdu asi do poloviny kopce a je odtud pěkný výhled na moře a zelenou džungli kolem a pode mnou. Stoupám postupně až na vrcholky kopců, které jsou vidět od moře. Jsou to asi 2km, ale opravdu prudkého stoupání. Okolo rostou kytky, které se u nás prodávají v zahradnictví. Vyjdu až nahoru, kde je malé parkoviště. Platím vstupné 20 PHP. Musí se jít kousek dál a silnice zase vede dolů z prudkého kolce. Můžete se nechat odvést až před vodopád i zpět. Je to asi 500m. Vodopád už je vidět po cestě. Dostanu se dolů do džungle, kde je chládek a vlhko od vody. Všude okolo rostou obrovské bambusy. Mají v průměru tak 25 cm. Je tu několik malých kaskád, kterými odtéká voda z jezera pod vodopádem. Voda teče a padá po skále snad ze 100m. Vody tu moc není, ale na zdejší poměry se asi ani víc vody očekávat nedá. Možná v období dešťů. Skála je porostlá mechem a nějakými malými rostlinami. Tam kde voda teče po kamenech, jsou řasy. Okolo rostou stromy, které jsou hubené a hodně vysoké, jak se rychle snažily dostat za světlem. Je to dobré. Okolo pobíhají Japonci a páchají samo foto. No strašná móda. Fotí se naprosto všude a se vším. I při jízdě na motorce. Chvilku si tu odpočinu a nasaji atmosféru tohoto místa. Je tu docela klid, až na ty vytuněný motorčky, které s dunícími výfuky jejich řidiči trápí jízdou do prudkého kopce. Vracím se zpět

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

k parkovišti, kde se ještě chvíli zdržím. Potom se vydávám na cestu dolů k silnici. Dole jsem před 13h. Tak se domlouvám s jedním z motorkářů, že bych se zajel podívat na kohoutí zápasy. Je dnes sobota a prý se konají někde ve vedlejším městě, kousek za tím místem kam se jezdí na žraloky. Čekám na jeepeye a jedu za 9 PHP do města. S pomocí jednoho mě vysadí až na úplném konci městečka. Nalevo je malá aréna a okolo ní je spousta lidí. Vpravo je nějaký domek, z kterého právě vycházejí čtyři šťetky. Jdou hned ke mně, a dávají se do řeči. Jsou ale dost děsné, tak se ani nezastavuji a zdrhám na druhou stranu ulice, kde je aréna. Jdu rovnou mezi lidi u arény. Jsem tu jediná běloba a chvíli tu budím rozruch. Po chvílce je vše v normálu a převládne zase nadšení nad zápasy a sázení na to, který kohout vyhraje (přežije). Sázení moc nerozumím, ale připadá mi, že to funguje nějakou formou přihazování anebo zvyšování ceny. Jeden se přeřvává přes druhého. Ujme se mě jeden pán a cpe mě dopředu, abych lépe viděl. Hned vedle mě je starosta a asi pořadatel. Je to naprosto stejné jako v Indonésii. Ptám se, jestli si tu můžu udělat nějaké foto. Prý není problém. Tak něco nafotím. Dokonce požádám jednoho pána, co stojí na židli, jestli by mě na ní na jeden zápas nepustil. No problém. Kohoutí zápas trvá jen chvíli. Kohouti mají na jedné noze přidělanou čepel a tak je to po zásahu docela rychlovka. Pobudu asi hodinu, potom jdu zase zpět do města. Jdu po hlavní ulici, kde jsou nějaké trhy. Je sobota. Dojdu až k centru se žraloky. Z moře se žene slejvák. Tak jdu do restaurace na druhé straně silnice. Objednám si jídlo kuře s rýží za 85 PHP. Venku začíná pršet naprosto stejně jako včera. Dám si i pivo. Malé 0.33l stojí 50 a 1l 90 PHP. Počkám, až přestane a jdu zase zpět na zastávku. Jede velký, žlutý, klimatizovaný autobus s nápisem Cebu, tak ho zastavuji. Jedu do Oslobu za 30 na osobu. Je to 3x dražší než místní jeepey. Za chvíli jsme v Oslobu, ale zastavujeme na každém rohu. Vystupuji v centru. Jdu se podívat na market s rybami, ovocem a hadry. Musím si vyfotit, ty krámy s hadry. Jsou uvnitř stoly a na nich jsou hromady hadrů. Nedokážu určit, jestli jsou nové nebo použité. Lidé se v tom přehrabují a hledají, co se jim líbí. Courám ještě městem a koupím si něco k pití a otestuji místní klasickou koblihu dle USA s dírou uprostřed. Vůbec je tu dost věcí dle USA. Vracím se zpět do hotelu. Odpočívám na terase. Venku už je tma. Dopisuji deník a povídám si s ostatními. Venku ještě jednou zaprší. Chodí sem večer nějakí lidé s malou holčičkou, podle mě tak okolo 1 roku. Říká mami té holce z recepcce, které bych tipnul tak 15. Večer tu jeden kluk vytáhne dalekohled a koukáme na měsíc. Je to syn majitele a tak spolu pokecáme. Zkoušíme udělat i nějakou fotku měsíce.

Den 11

Neděle 22.11.15, 31°C, 8:00, Oslob, Filipíny

Vstávám po 8h. Dnes je venku zataženo, ale i tak je teplo. Jdu si objednat snídaní a mezi tím balím bágel. Po snídaní zaplatím druhou noc za hotel a 2x50 PHP za dvě snídaně. Potom se rozloučím s majitelem a jeho synem a také s obsluhou hotelu. Syn majitele mi napsal města jak se dostat do přístavu a kolik co stojí. Jdu do centra, kde čekám na autobus do Lilioanu. Asistuje mi u toho jeden místní řidič tříkolky. Po chvílce jede žlutý autobus. Ten je klimatizovaný. Nastupuji a platím 34 PHP. Jedu zase na jih okolo žraloků. Cesta trvá jen chvíli a jsem na samotném cípu Cebu u přístavu. Vystupuji, беру si batoh a mířím dovnitř. U okénka si kupuji lístek za 64 PHP. U druhého okénka se musím zapsat do knihy. Chvilku pozoruji koupající se děti vedle mola. Tahají z písku nějaké červy. Ke mně přijde hlídač přístavu, tak si ho vyfotím. Zapózuje mi s jeho brokovnicí. Pak už se nastupuje na loď. Proběhne ještě jedna kontrola lístků a jsem v lodi. Hned se odplouvá. Míříme na druhou stranu přes moře na další ostrov Negros. Plavba trvá asi 30 min a přistáváme na druhé straně v Sulibanu. Vystupuji z lodi a jdu ven z přístavu, kde se na mě vrhnou tříkoláci. Jsou tu asi nahluchlý, pořád si melou svoje. Jdu mezi stánky k hlavní silnici přímo přede mnou. Je to vlastně i centrum městečka. Je tu radnice, před kterou stojí zaparkovaný buldozer. Před ní je silnice a za ní je park s kašnou. Jsou tu také dvě sochy jedna v parku a druhá před radnicí. Nalevo je kostel. Projdu okolo radnice a vidíme zaparkovaného novodobého jeepeye. Tak se ho ptám na odvoz do Dumaguete. Které by mělo být tak 5km daleko. Chce za odvoz 10 PHP. Házím batoh na střechu bez jakéhokoliv kurtování a nastupuji. Přistoupí ještě několik lidí a hned se jede. Jedeme pomalu a cestu sbíráme další lidi. Cesta zabere tak 20 min. Jedem okolo runwaye místního letiště. Pak zajedeme do centra, které je plné obchodů a lidí a motorek. Vystupuji a vyrážím hledat nějaký hotel. Hledám je u pobřeží na promenádě. Najdu jeden, kde se nakonec ubytuji za 1200 PHP i se snídaní. Všechny se pohybovaly od 1000 výš. Při pozdějším courání městem jsem zjistil, že je tu hotelů spousta i na hlavní ulici v centru. Jsou jen nad obchody a tak jsou vchody docela poschováváné. Vjednom kousek za MC Donaldem, jmenuje se Avenue hotel, se dá sehnat pokoj i za 500 PHP. Dám batoh na pokoj a jdu se podívat do ulic města. Je neděle a tak je tu pěkně živo a všude je otevřeno. Procházím se ulicemi, kouknu do několika krámů a docela se bavím zajímavým zbožím a elektronikou na karaoke a disco žárovkou. Cestou koupím vodu za 24PHP v lékárně. Ty jsou tu na každém kroku. Pak dojdu do parku v centru. Uvnitř parku je malá pouť a okolo jsou stánky. V parku je taková skupinka exotů hrající si na vojáčky. Pojmenoval jsem je Gerilou. Také tu je zajímavá věžička s hodinami a altán. Nad parkem je stará strážní věž, která byla pak předělána na zvonici. Vedle ní je kostel. Zajdu se tam podívat. Pak jdu

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

přes park na druhou stranu a narazím na turistické informace. Vezmu si tu mapu města. Pod parkem je radnice a před ní jsou vystavené tuningové auta a upravené motorčky. Zajdu se tam podívat. Je tu několik plechovek se šílenými repráky, které vydávají hrozné zvuky než hudbu a všechno drnčí, tak že to trhá uši a není slyšet ani vlastního slova. Taky jsou tu tři místní polonahé modelky, které tu pochodují a pózují u aut na briketách. Nějak nemůžu přijít na to, co je na těchto třech zajímavého. No co asi jiný vkus. Pak se jdu podle mapy podívat na buddhistický chrám za mostem. Most vede přes místní řeku. Tak připomíná obvyklou Asijskou Shit river. Smrad a bordel napovídá, že se blížím do malé Indie. Za mostem se ocitám v naprosto jiném světě oproti centru města. Náhle jsou tu jen boudy a vládne tu vlnitý plech. Všude jsou hovna a smrad. Chrám je hned za mostem vlevo, ale musí se obejít dokola. Vstup do něj je od moře. Pozoruji místní kluky, jak tu hrají basket. Ten se tu všude hraje a všude běží v TV NBA. Projdu si Zvonový chrám a pak se vracím zpět na most. Z mostu fotím realitu tohoto místa. Děti jak si hrají na smetišti, kde se řeka vlévá do moře. Chvilí si tu povídám s klukem. Pak se vracím do města. Se setměním se tu objevuje spousta žebráků. Projdu ještě nějaké ulice a v jedné restauraci si dám jídlo za 55 PHP. Pak se vracím zpět k hotelu. Zajdu na pokoj. Venku už je tma, tak se jdu ještě projít na promenádu a udělám nějaké noční foto. Když se vrátím, sednu si před hotelem, dám si hnědou teplou vodu (místní kafe). Dopisuji deník, okolo jezdí motorčky a hraje tu nějaký chlapík na kytaru. Po 23h to balím a jdu spát, teda jestli to vtom všem kraválu půjde, docela šok oproti poslednímu ubytování.

Den 12

Pondělí 23.11.15, 31°C, 8:00, Dumaguete, Filipíny

V noci bengál ustal, ale ani nevím v kolik. Usnul jsem i tak. Ráno v 5h se z parku od moře spustil bengál nanovo. Kouknu z okna co se to tam děje. Místní tam mají rozsvičku a samozřejmě bez brutálního kraválu to nejde. Je úžasné, jak toto nikdo neřeší, u nás by se lidi zbláznili. Zase si lehnu a vstáváme po 8h. Venku je pěkně a teplota je na standartu. Jdu dolů do restaurace na snídani. Dám so omeletu se šunkou a sýrem. Po snídani se vracím na pokoj a balím. Opouštím hotel a jdu na promenádu u moře. Je tu zatím naprosto mrtvo a nejsou tu ani prodavači perel. Dojdu do přístavu, k okénku společnosti Montenegro. Kupuji si tu lístek na trajekt za 130 PHP. Ostatní společnosti jsou dražší. Loď odplouvá v 10:30h. Tak mám ještě hodinu čas. Posadím se venku a čekám. Zaplatím ještě taxu ve výši 15 PHP. Chvilku po 10h jdu dovnitř portu, kde procházím rentgenem. Pak už mířím rovnou na loď. Je to klasický trajekt a v podpalubí je i několik aut. Projdu ještě jednou kontrolou lístků a pak jdu na horní palubu, kde se posadím na lavičku. Během chvíle odplouváme. Míříme na ostrov Siquijor. Jedeme asi hodinu. Připlouváme a kotvíme u mola a pak opouštím loď. Mířím z přístavu ven a na ulici, kde stojí spousta motorkářů a tříkolek nabízející odvoz za hrozné sumy. Mezi nimi stojí i Jeepey. Domlouvám se na odvozu do Lareny za 25. Nasedám a hned jedeme. Po chvilce jsme v Lareně, kde vystupuji. Dál do Sanduganu musíme jet tříkolkou. Jeden řidič nabízí odvoz, ale za 90. Tak se smějeme a říkám, že mu nedám víc jak 40. Procházím městem a jdu kus po silnici vedoucí ven z města. Chci si tu stopnout nějakého, co pojede kolem. Za chvilku u mě zastavuje ten řidič, se kterým jsem se bavil, bere mě za 40. Jedeme asi 6km za město a pak odbočujeme do džungle. Jedeme po offroad cestičkách okolo betonového hradu natřeného maskovací barvou. Za ním je zahrada, kde zastavujeme. Vystupuji a sejdu po cestě dolů k moři, kde je v zahradě pod kokosovými palmami recepce hotelu. Majitelka mi ukazuje palmové chatky asi 15m od moře. Je to opravdu paráda, prostě ráj. Takhle jsem si to přesně představoval. Odhaduji cenu na dost draho. Ještě mi ukazuje větší chatku s dvěma ložnicemi. Dostáváme se k ceně za větší chatku 1500 PHP. Ptáme se na menší a ta je za 950, ale usmlouvám cenu na 850 PHP. Tak paráda zůstávám. Jdu si pro batoh a platím řidiči domluvenou cenu. Potom jdu zaplatit za 3 noci. Ubytuji se a relaxuji na verandě u chatky, kde je i houpací síť. Potom беру šnorchl a jde se na to. Jdu do vody a je to jak horká koupel. Tak to nemá chybu. Tady se to vyrovnává Indonésii Floresu. Pod vodou je to taky dost podobné. Spousta korálů naprosto všude a spousta malých korálových ryb. Šnorchluju a z vody vylézáme až v 16h. No to je mazec. Pak si dám sprchu a vydávám se do města. Na křižovatce u hlavní silnice jeden chlapík půjčuje motorčky. Rád bych si jednu půjčil, ale majitel je někde pryč. Jeho žena říká, že přijede za 15 min., no to chci vidět. Čekám 45 min a stále nic. Dělam tu potravu pro komáry. Už toho mám dost a jdu k silnici. Přijíždí tříkolká a ptá se jestli nechci svést do Lareny. Říkám mu, že za 30 jo. Tak mě bere. Už je tma. Dojedeme do města a to už všechno pomalu zavírá. Jdu rychle najít něco k jídlu a dám si celé kuře s rýží za 185 PHP. Potom zajdu do krámu, kde koupím 6l kanistr s vodou za 85 PHP. Nakoupím ještě v pekárně tak za 15 PHP něco na snídani. Vracím se k tříkolkám, kde najdu jednu do které, majitel shání lidi. Domlouvám se zase na 30 PHP a jedeme zpět. Asi v 19h jsme na silnici u odbočky do džungle, kde vystupuji. Je tma, ale svítí měsíc, tak jdu noční džunglí při měsíčku. Po asi 30 minutách jsem zase v hotelu a jdu do své chatky, kde trávám večer na verandě. Komárů je tu taky dost, ale pomáhá repelent. Je tu nic moc signál na telefon, tak mám problém i odeslat SMS. Dopisuji deník a relaxuji u moře. Na stropě chatky pobíhají dva gekoni okolo žárovky. Bydlí v jednom bambusovém sloupku, a když se rozsvítí tak jdou na večeri.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 13

Úterý 24.11.15, 30°C, 8:00, Sandugan, Filipíny

Vstávám zase před 8h. Zajdu si na recepci pro horkou vodu do hrnku a udělám si kafe a čaj. Dám si k snídani, ty buchtý, co jsem včera večer nakoupil v pekárně. Okolo 9h je venku už slušné teplo a tak se jde šnorchlovat. Zkoumám dno, korála a ryby. Vydávám se napravo k mangrovníkům. Jsou tu i rybáři, kteří tu loví harpunami ryby. Vzadu je korálový útes, který se prudce láme a padá do modré hloubky. Šnorchluju na jeho hraně, kde je spousta malých korálových ryb. Je to jak v akváriu. Pak plavu zpět a jdu se podívat na pevninu. Dojdu do chatky, kde koukám na hodinky a hle ono je už 12h. No to jsem byl ve vodě před 3h. Přes poledne odpočívám u chatky. Zajdu na recepci a chci od paní recepční, aby zatelefonovala na ostrov Apo, do jednoho hotelu, který jsem si vybral. Na Apu je omezená kapacita ubytování a tak si chci vyřídit rezervaci dopředu. Napíší jí údaje pro rezervaci a domlouváme se, že mi pak přijde říci co a jak. O něco později jde kolem mé chatky a říká, že je to vyřízeno. Tak se vydávám před 15h zase do vody, která už zase díky odlivu podstatně ustoupila. Jdu tentokrát rovnou za mangrovníky. Jak klesla voda, tak se tu špatně leze do vody, asi je lepší sem doplovat. Obdivuji povodní svět a pozoruji mimo jiné i jednoho Perutína. S přílivem začíná z hloubky proudit studená voda. Vyžene mě z moře ven. V chatce jsem v 17h. Dám si sprchu. Před chatkou pozoruji západ slunce nad mořem. Když se setmí, vydávám se na recepci do restaurace. Objednávám si jídlo, ale čekám na něj přes hodinu, docela horor. Dávám si zeleninu na kari s rýží za 120 PHP. Sleduji kraby, kteří tu pobíhají. Po jídle jdu zpět k chatce, kde sleduji gekony, kteří taky vyběhli na večeri. Dopisuji deník a snažím se zase odeslat SMSku.

Den 14

Středa 25.11.15, 30°C, 8:00, Sandugan, Filipíny

V noci mě budí pěkná rána, ale nic zvláštního jsem neobjevil. Dnes vstávám po 7h a jdu na verandu před chatku, kde se koukám na odliv. Zjišťuji, že v noci spadl malý kokosový ořech na jednu nahnílou větev palmy a pak společně spadli na střechu chatky. Za střechy pak skončili před verandou. Venku je zase pěkně. Dám si na terase snídani a kafe. Pak se vydávám nahoru k hlavní silnici k půjčovně motorek. Zjistil jsem, že majitel půjčovny, na kterého jsem minule čekal přes 45 min, byl někde ve městě na internetu. Chci si půjčit motorku. Nikdo tu zase ale není. Vedle jsou nějací dělníci, kteří kácejí dřevo. Jeden z nich mě bere na motorku a odveze mě do Sanduganu, kde je další půjčovna. Domluvíme cenu na 350 PHP za 24h. Ještě koupím 3l benzínu na 140 PHP. Vydávám se směrem zpět a kousek za odbočkou k mému hotelu je malé muzeum mušlí s prodejnou suvenýrů. Zastavuji. Vstupné je 15 PHP. Je tu malý domek a v něm dvě místnosti. V první je několik polic a vitrín s různými mušlemi. Myslel jsem, že tu budou nějaké velké. Jsou tu většinou takové malé, které najdete občas na pláži. Řekl bych, že je místní hledají na pláži a ty lepší zde vystaví a ostatní pak prodávají v druhé místnosti jako suvenýry. Mají tu několik jednoho druhu, ale jsou na nich vyryté obrázky s nápisem Siquijor. Platím vstupné, ale majitelka nemá na 100 PHP zpět. Říkám jí, že mám jen 5 PHP. Tak si nechá tu 5 PHP. Odjízďím dál a jedu okolo ostrova na Salagdong. Po cestě je několik zátok a tak si občas zastavím, prohlédnu si okolí a uděláme nějaké foto. Jedu okolo zátoky Maria bay do Marie. Je to takové malé město. Malé náměstí s tržnicí, několika obchody a na druhé straně silnice je kostel. Uvnitř je docela velký, ale je mokrá a stěny jsou zelené, jak tam bují plísně nebo mech. Na trhu koupím banány kilo je za 45 PHP. Jedu dál až do města Lazi. Za benzínovou pumpou odbočuji doprava do kopce. Mírím do vnitrozemí směrem na vodopády Cambugahay na řece Po-o. Jedu několik kilometrů a hned u silnice je parkoviště kam mě místní směřují. Musím zaplatit parkovné za moto 10 PHP. Jinak je vstup zdarma. Přejdu silnici a po kamenitých schodech se vydám dolů k řece. Sejdu k malé laguně, do které padá široky jen asi 3m vysoký vodopád. Pak se podívám výš, a je to vlastně několik kaskád po tak 2 až 4m na výšku. Několik lidí se pod vodopádem koupe. Je tu i houpačka z liány. Po levém břehu můžete dojít až k horní kaskádě. Je to docela pěkné a je docela i dost vody. Chvilku se tu zdržím, ale je tu pěkné dusno. Teplo a vlhko dělají své. Vracím se po schodech zas k silnici. Nasednu na motorku a jedu přes nejvyšší místo na ostrově na jeho druhé stranu. Na hodně místech se silnice teprve staví a tak se jede po bahně. Honza v jedné zatáčce vezme víc za plyn a dostaneme zadním kolem parádní drift. Ustáli jsme to jen díky nízké rychlosti a nohám na zemi. Na vrcholku dvakrát sprchne. Schovávám se jednou pod stromem a po druhé v nějaké zastávce, kam přijde i jeden místní na pokec. Pak sjedu zase dolů na silnici mezi Siquijorem a Larenou. Zajedu do Lareny, kde si koupím něco k pití a pak jedu do přístavu. Zjišťuji, kde by měl být vrak japonské nemocniční loď z druhé světové války. Posílají mě zas do Siquijoru. Tak jedu zase zpět. V Siquijoru mě zase posílají do malé vesnice asi 3km daleko, kde je potápěčské centrum. Ti zase tvrdí, že je všechno okolo 30m hluboko. Říkají, že tahle loď by měla být za Larenou v malé vesnici Helen. Jenže už je docela pozdě, tak už to neřeším. Vracím se do hotelu, kde

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

si dám kafe. Sundám z palmy dva kokosy. Se setměním se vydávám zase do Lareny na večeri. Parkuji v centru a hledám nějakou jídelnu. Nakonec si vyberu jednu v uličce za bankou. Vyberu si jídlo maso nebo zelenina vše v omáčce a k tomu rýže. Platím 40, ale majitel chce 48 za oba. Tak to vychází za 24 na jednoho. No nechci tomu ani věřit. Ještě něco koupím v pekárně na snídani a v krámě kafe a čaj. Pak se vydávám na cestu zpět. Jízda na moto potmě, kde na silnici jezdí kde kdo bez světel a pobíhá kde kdo včetně slepic, koz, psů a koček je opravdu zážitek. Parkuji motorku nahoře nad hotelem a jdu k chatce, kde trávám večer. Dnes se na druhé straně nad Cebu blýská a jsou větší vlny. Okolo lezou kraby.

Den 15

Čtvrtek 26.11.15, 30°C, 8:00, Sandugan, Filipíny

Dnes zase vstávám před 7h. Hned zjišťuji, že tu někdo řádl na verandě. Je to tu rozházené a zmizel pytlík s chipsama a čajem. Mám podezření na jedno z těch psů, co tu pořád pobíhají okolo. Jdu se podívat, jestli někde nenajdu zbytky toho lupu. Projdu pláž, kouknu okolo chatek a nakonec objevím zbytky vzadu u skály. Roztrhal igelitku a sežral chipsy. Čaje se ani nedotkl. Koukám, jak na pláži místní lidé něco sbírají. Jdu se podívat. Dnes je odliv největší, je úplněk. Jeden z místních sbírá ježovky a druhý zase v jezírkách, která tu zůstaly, chytá malé Murény. Schovávají se v březích mezi kořeny trávy. Během chvíle jich nachytá docela dost. Mají tak okolo 30 cm. Pomáhám mu a dostávám školení co je co za živočicha. Vytahuje okurky, které vypouštějí fialovou barvu, kraby, poustevníky, všelijaké hvězdice, červy, kteří mají i půl metru, ale bez vody se scvrknou na skoro nic. Pak se vracím k chatce. Zajdu si na recepci pro vodu a udělám si čaj. Honza vstává a má rýmu, tak to nám ještě chybělo. Před 10h musím odvést a vrátit motorku. Venku je zase standartní teplota 30°C. Jdu šnorchlovat a vracím se po 12h. Pak si dám kafe a jdu se courat po pláži. Na pravé straně vzadu u mangrovníků lezou po pláži stovky malých krabů. Když se k nim přiblížím, začnou se zahrabávat do písku a během chvíle všichni mizí. Zajdu si pro foťák a vracím se mezi ně. Když si na chvíli sednu, tak vylezou a pak si na mě zvyknou. Lezou pak těsně okolo mě jako bych tam nebyl. Po chvíli lezou i po mně. Tak dělám nějaké foto. Pak se jdu podívat ještě kousek dál, kde zase u mangrovníků jsou barevní krabi s oranžovým klepetem. Vracím se zpět. Půjčím si mačetu a rozsekám ty dva kokosy. Jsou výborný. Vezmu si zase šnorchl a jdu zase za mangrovníky napravo. Vzadu asi byly mangrovníky taky, ale místní je zlikvidovali, tak tu zbylo jen bahno. Jdu do vody a plavu okolo útesu směrem zpět k chatce. Cestou potkám klasíku, spoustu korálů a ryb a ostatních obyvatel. Výjimkou jsou jen dvě sépie a dnes také potkávám želvu. Přes lýtko mě žehne medusa, chvíli to pálí, ale jinak nic co by stálo za řešení. Vracím se zase do chatky, dám si sprchu. Se soumrakem se vydávám do Lareny na jídlo. Potkávám u parkoviště souseda z Německa. Říkám mu, že si nechal venku tablet. Ptá se mně, kam jdu, tak mu říkám o mém plánu a ptá se, jestli nechci půjčit motorku. Půjčuji si od něj motorku a jedu do města. Je to 8km jsem tam za chvíli. Zajdu si na jídlo. Dám si maso s rýží za 65. Pak jdu na horní ulici, kde mají kousky kuřete po 15 za kus. Tak ochutnám. Vracím se do centra a kopím něco na snídani za 20. Venku už je zase tma a tak mě čeká noční jízda zpět. Po chvíli jsem zase v hotelu. Parkuji moto a jdu na pláž do chatky. Soused někde poletuje, tak si zajdu pro vodu na čaj a dopisuji deník na verandě. Mezi tím mě tu navštíví docela pěkný pavouk větších rozměrů. Okolo běhají krabi a po střeše gekoni. Soused se staví pro klíč od motorky. Později se jde spát. Čeká mě poslední noc v ráji.

Den 16

Pátek 27.11.15, 32°C, 8:00, Sandugan, Filipíny

Ráno vstávám brzo. Honza s tou rýmou trochu chrápe a tak jsem toho dnes moc nenaspal. Vylézám okolo 6h. Sousedí už jsou také vzhůru a balí. Odjíždí dnes soused z Německa i Francouzi. Jdu na recepci, kde se chvíli podívám na net a pošlu nějaké foto. Udělám ještě foto resortu a zajdu si na recepci pro horkou vodu na čaj. Nasnídám se. Sousedí se loučí a odcházejí. Já začínám balit okolo 8h. Zaplatím účet za útratu v hotelu. Dělá to 200 PHP. Po 9h mám vše hotovo a zapláceno. Vracím klíč na recepci a vydávám se k hlavní silnici. Majitelka mi na schodech mává a loučí se. Jakmile opustím stín u chatek a dostanu se na silnici, hned teplota leze na standartních 32°C. Jdu kus k hlavní silnici. Dojdu k ní propocení. U silnice čekám, až okolo pojede nějaký odvoz. Jede nějaké malé auto, které vypadá jako sběrný bus. Mávnou na něj a zastavuje. Není to sice bus, ale je to nějaký Němec, který tu už bydlí. Bere mě sebou, i když prý nejede až do Lareny, ale těsně před ní. Cestou pokecáme a on mě nakonec odveze až do centra na hlavní křižovatku, kde parkují busy do Siquijoru. Hned najdu bus. Chvilku tu ještě čekám, než se sežene potřebný počet lidí pro cestu. Ještě udělám nějaké foto města. Po chvíli čekání se vydáváme na cestu. Netrvá to dlouho a jsme zas v přístavu. Vystupuji a platím 20 PHP. Jdu k jedné budce, kde si chci koupit lístek. Umělci uvnitř, se ale nechce vracet peníze a tak mě nutí sehnat si místo

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

500 jen 100. Lístek stojí 100 PHP. Je to tady takový národní sport. Když měníte peníze, dostanete samé 1000, ale rozměnit je pak je docela sranda. Když mám lístek tak jdu zase do dalšího okénka, kde se platí odjezdová taxa 14 PHP. Jdu pomalu do budovy, kde jsou sedačky. Je 10:30h a odjezd je za hodinu. V 11h nás začnou pouštět na palubu trajektu. Jde okolo takový dědek turista. Je bosý a na sobě má jen šortky. Ledvinku má zapnutou na krku a okolo krku má hozené tričko. Boty má v jedné ruce a pivo v druhé. Nejlepší je, že má nalakované i nehty na palcích u nohou na modro. Věci mu táhne nějaký místní pikolík. No mazel. Nastoupím na loď a za chvíli odplouváme. Chvilku pozoruji, jak vedle zakotvila fast boat a jak místní dělníci vykládají náklad. Také do lodi lijí naftu. Přecucávají jí z barelů hadicí. Odjíždíme a jedeme zase směrem Dumaguete. Po cestě kecáme s Paolem z Itálie. Bydlí u Coma. Cesta nám trvá 1:30h. Kotvíme, a když vystupujeme na pevninu, začne trajekt troubit. No to je síla, nic neslyším. Opouštím přístav a jdu do centra města. Mířím na hlavní ulici, kde jsem před pár dny viděl Avenue Park hotel. Zajdu na recepci, prohlédnu si pokoje a беру dvoulůžák s dvěma postelemi za 550 PHP na noc. Musíme ještě chvilku počkat, než se pokoj uklidí. Po ubytování nám majitel vysvětluje jak se dostat do městečka Valencia. Nejdříve musím tricyklem za 8 PHP na terminál Valencia. No on to žádný terminál není. Je to jen místo na ulici, kde parkují Jeepeye a odkud vyjíždějí. Před hotelem hned skočím do první tříkolky a jedu za domluvenou cenu k Jeepeyi do Valencie. Přesednu do nacpaného Jeepeye. No spíš stojím na přivařených nosičích za zadními koly. Jede se přes shit river směrem od pobřeží k horám. Cesta trvá jen chvilku a zastavujeme u jednoho domku, kde mám vystoupit. Platím 12 PHP. V domku je soukromé malé muzeum místního sběratele. Sbírá asi všechno možné, co se vztahuje ke 2 sv. válce. Jsou tu nějaké pumy, spousta granátů, několik pušek a minomety. Taky to má džíp Vilis a pak uniformy, papíry, modely letadel, náboje a podobně. Provádí mě a vše mi ukazuje. Pak se omluví, že musí jet pro syna a zmizí. Po prohlídce se vydávám do centra Valencie. Chtěl jsem, se podívat na vodopád asi 4km za městem. Místní motorkáři, ale chtějí minimálně 100, tak jim na to kašlu. Procházím si centrum s parkem, všude jsou naskládané kytky a lidi všude uklízejí a zametají. Je to tu pěkné a celkem čisté. Projdu si místní tržiště. V jedné ulici pod ním se zastavím na jídlo. Dám si tři kousky kuřete a kopeček rýže. Jeden kousek kuřete stojí 10 PHP a tak platím za jídlo 40 PHP. Někteří prodavači chrápu hned vedle anebo rovnou ve svém stánku a nic je netrápí. Vůbec je to pohoda, nikdo se nikam nehoní. Po jídle se vracím zase k silnici a jdu kousek po ní zpět směrem k muzeu. Zastavuji si Jeepeye a jedu zase zpět do města. Vystupuji v centru za shit riverem. Platím zase 12 PHP. Jdu pěšky do centra a kupuji si v lékárně vodu. Pak se courám uličkami a zajdu otestovat místní kafe v kafe shopu. Stojí 75 PHP což je na místní poměry docela dost. Zjistím, že je to asi úplně jedno, protože je to z překapávače a dost se to podobá standartní hnědé vodě značky Nescafe 3in1 v krámě za 6 PHP. Zajdu na promenádu, kde mě zase okupují prodavači perel. Děláme si z nich srandu a nabízím jim neskutečně málo. Jako z 1500 na 200 nebo ze 150 za 25. Nejlepší je, že oni se po chvilce mudrování na tu cenu opravdu přistoupí. Tak mi nezbyde nic jiného, než něco utratit za suvenýry. Pak jdu zkusit najít poštu, ale už je zavřeno. Jdu do města a hledám obchodník Plaza. Mají tu několik pohledů, které tu jsou už asi 20 let. Něco z toho vybrat je opravdu umění. Zase nemají známky a poštovní schránky tu taky nejsou. Koupím dva a uvidím, jestli se mi vůbec podaří je někde poslat. Ještě se chvilku courám, než se vrátím do hotelu. Dám si sprchu a na recepci dopisuji deník a kouknu na net.

Den 17

Sobota 28.11.15, 32°C, 8:00, Dumaguete, Filipíny

Celou noc to byl zase motorkový blázinec. Ty jejich vykuchaný výfuky, to je opravdu horor. Vstávám chvilku před 8h. Jdu ven na hlavní ulici a procházím několik pekáren. V jedné vlevo od hotelu nakoupím nějaké buchtu. Pak se vracím na hotel. Majitel mi dává horkou vodu a tak si dělám čaj. Dám si na recepci snídani. Po snídani balím. Loučím se s majitelem hotelu a jdu van na ulici. Mířím k promenádě, kde mi zastavuje tříkolka. Říkám, že chci jet na autobusové nádraží, odkud jezdí autobusy na jih přes Malatay. Od majitele vím, že taxa po městě je 8 PHP. Nabízí, že nás tam odveze za 50. Směji se a ptám se ho, jestli se nezbláznil, že normální cena je 8. Nasraně odjíždí, protože se sním, už dál nebudu. Hned za ním zastavuje druhý a nabízí cenu 10. Říkám mu zase, že normální cena je 8. Tak souhlasí, nasedám a jedu na autobusák za 8. Jedeme zase k hlavní ulici okolo parku. Přejedeme přes shit river na druhou stranu. Po chvilce zastavujeme u autobusového nádraží. Zaplatím a jdu dovnitř, kde parkují autobusy. Ptám se, který autobus jede do Malatay. Ukazují mi ten úplně vlevo. Tak dám batoh do nákladového prostoru a jdu dovnitř. Sotva se posadím tak se vydáváme na cestu. Opouštíme město a jedeme na jih. V busu dostanu lístek a pak platíme 25 PHP. Netrvá to dlouho a vystupuji u cedule Apo island se šipkou doprava. Hned mě odchytne tříkolka a společně s místním klukem a holkou nás odvezou asi 400m k moři. U moře je několik stánků, jedno molo a jedna bouda. Nic veřejného nejezdí. Jezdí jen nějaké domluvené lodě pro 4 a 8 osob. 4 za 2000 a 8 za 3000. Když máte, na ostrově Apo rezervaci, tak máte cenu o něco nižší. Domluvíme se na 300 PHP za osobu, což se shoduje i s průvodcem. Jdeme k malé kocábce, která je zakotvená nalevo od mola. Docela fouká vítr a jsou slušné vlny. Už teď po zkušenosti z Indonésie mi je jasné co bude

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

následovat. Dáváme velké batohy do podpalubí a sedáme si na lavičky. Loď má na rozdíl od té v Indonésii stabilizátory jako katamarán z bambusů. Nalodíme se a vydáváme se na cestu. Hned balím věci do pytle, aby nebyly mokré. Za chvíli lítáme přes vlny 1.5m nahoru a dolů. Voda cáká a lítá všude. Během 10 minut jsme turch a to máme za sebou jen minimální kousek cesty. Kluk s holkou sedí v první línii, tak ti to mají v plné palbě. Jedeme celkem pomalu odhadem okolo 45 minut. Honza prohlásil, kdo vymyslel tenhle debilní výlet. To mluví za vše. Všichni jsme rádi, že to máme za sebou. Vysedáme na Apu a jdeme ke kanceláři, kde zase platíme poplatek za pobyt na ostrově 100 PHP na osobu. Po registraci se ptám na Mario dive, kde mám domluvenou rezervaci. Je to hned vedlejší ulička vedoucí směrem od pobřeží a nahoru do kopce. Jakmile se dostanu nahoru k hotelu, ocitám se u kuchyně, kde se děje vše podstatné. Majitelka se ptá, jestli mám rezervaci. Odpovídám, že ano domluvenou ze Siquinjoru. Hned ví, o co jde a vede mě rovnou do pokoje. Pokoj je obyčejný. Dvě postele moskytiera a koupelna. Chvilku odpočívám na verandě před pokojem. Později se vydávám dolů k moři a jdu do vody šnorchlovat. Místní atrakce je šnorchlování se želvami. Je tu taková vyznačená oblast, kde místní provádí turisty, kteří sem přijeli loďmi v rámci organizovaného výletu. Na jedné straně vlezou do vody obojživelnou kolečkem a na druhé straně zase rovnou vylezou a je hotovo. My jdeme také do vody a hned narazím na první želvu. Po kousku na další a další. Je jich tu docela dost. Koukám jak plavou a žerou něco ze dna. Jsou menší tak asi do 1m. Dělán foto a tak podobně se kochám. Pak plavu dál mimo tuto oblast a narazím na velké kousky. Pozoruji je asi přes hodinu, když se začíná kalit voda, vracím se zpět a jdu ven z vody. Zajdu do hotelu, kde trávím odpoledne a podvečer. Doporučuji si vzít sebou láhev vody, protože se sem vše musí dovézt a tudíž je to podstatně dražší. Je tu bedna s ledem a v ní je pivo a limonády. Nad bednou je na zdi cedule, kde má každý své jméno. Podle toho co si z bedny vezme, udělá si čárku v příslušné kolonce. Například u hotelu voda je za 35 litrovka. K večeru se jdu podívat po ostrově. Fouká vítr a vlny jsou ještě větší. Zajdu ke skále nalevo a pak se jdu povívat mezi domky. Je tu několik stánků se suvenýry a několik malých krámků. Zjistil jsem, že v krámku se dá voda koupit za 25. Vracím se se setměním do hotelu a objednávám si jídlo. Tuňák steak za 150. Musím podotknout, že vypadal líp, než chutnal. No za moc to nestálo. To proto, že jsem nedal na sebe a nechal se ukecat. Jednou a dost. Polovinu jsem z něj vyhodil. Byl nějaký divný černej anebo krvavě červenej. Definoval bych to tak, že proplaval Shit riverem a umřel na vnitřní krvácení. Začínají lítat komáři a elektrika zatím stále nefunguje. Jde jen chvíli večer. Večer trávím na terase.

Den 18

Neděle 29.11.15, 32°C, 8:00, Apo island, Filipíny

V noci se začíná blýskat a o chvíli později začíná i pršet. Jdu ven sundat věci ze šňůry, aby zase nezmokly. Ráno se svítáním se probouzí snad všichni kohouti a spouštění permanentní bengál. Zase je pravda, že oproti městu jsou tu slyšet jen oni. Vstávám po 7h a jdu ven na terasu. Venku už je zase modro a dělá se pěkně a teplo. Zajdu si dolů na ulici koupit nějakou buchtu do malého krámku za 25. Vracím se do hotelu a jdu si udělat čaj. Ještě chvíli trávím u pokoje relaxem. Po 9h se vydávám na cestu k majáku. Musím sejít dolů na pláž. Pak dojdu doprava tam, kde je potápěčské centrum. Projdu jím a na jeho konci je cedule se šipkou k majáku. Hned začíná spousta schodů. Stoupání je prudké. Dojdu k betonovému kříži. Pak se jde kus lesem a dojde se k dalším schodům. Po jejich zdolání se dostávám na malou louku, kde dřív někdo chtěl udělat nějaký hotýlek s chatkami. Chatky tu chátrají a zarůstají. Na proti je zapomenutý obchod a je tu jedna bambusová pergola. Za ní rostou banány. Projdu mezi nimi a dostanu se k rozpadající se škole. Na úplném vrcholu se dostanu ke starému majáku. Je tu nějaká budova, ve které byl generátor. Dnes je uvnitř jen starý motor se setrvačnickem a na zdi pozůstatky elektriky s reostaty. Vedle domu je malá budka a hned vedle ní je starý sloup majáku. Napravo je pak postaven nový maják. Jo o něco vyšší a okolo je plot. Na louce se pasou krávy a jedna je u křoví a nemůže se hnout. Má v rypáku kroužek jako některá dnešní omladina. Už vím odkud to je. Za kruh je přivázaný provaz a ten se jí zamotal do toho roští. Jdu vedle ní z boku a provaz jí z roští vymotám. Jakmile jí uvolním, začne courat okolo a hned si na mě otevírá hubu. Takže nejvyšší vrchol ostrova byl dobyt. Vracím se stejnou cestou zpět k hotelu. V pokoji si vezmu věci na šnorchlování a jdu se zase potápět se želvami. Po břehu dojdu až na konec pláže vlevo za vyznačenou oblast pro turisty. Jdu do vody a plavu až na konec další zátoky. Potkávám několik želv a pozoruji je. Kousek od břehu jsou perfektní korály, které tvoří takové podmořské kopce a malými kaňony. Jejich hloubka je tak okolo 3m. Je to paráda. Je tu spousta korálu hned vedle sebe se spoustou ryb. Některé jsou malé a jiná zase větší. Je na co se koukat. Doplavu ke konci zátoky a musím zpět proti silnému proudu. Je to docela makačka i s ploutvemi. Pokud se tam vydáte tak s tím počítejte. Cestou zpět narazím ještě na několik želv. Dvě z nich jsou opravdu obrovské. Chvilku je pozoruji. Nakonec doplavu zpět na místo, kde jsem lezl do vody. Jdu ven. Sluním se a odpočívám. Pak se zase vracím do hotelu, kde si dám kafe. Později odpoledne se vydávám na pravou stranu ostrova. Ráno odtud chodili vojáci. Také se ozývala střelba. Zajdu se podívat na větší lagunu. U moře mají vojáci stanoviště a asi střílejí na moře. Pak se zase vracím kousek zpět a jdu se podívat přes jeden

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

malý hřeben k druhé menší laguně, která je o kousek dál. Přes hřeben zase vedou schody a pak se jde kousek džunglí. Dojdu k moři a napravo je jedno místo odkud je laguna vidět. Všechno je zarostlé, ale když prolezu roštím k laguně, je to pěkný pohled. Dělán si tu několik fotek laguny i zátoky. Pak se vracím zpět do hotelu. Cestou zpět si dole u jednoho domku domluvím večeři na 17h. Dám si mezi tím sprchu a zajdu zjistit nějaké info ohledně odjezdu zpět na Negros. Cestou zpět jdu na večeři. Paní moc nerozumí, tak udělá dva kousky masa místo jednoho. Přinese dva talíře. Když jí vysvětluji, že jsem chtěl jen jeden kousek masa, tak kýve a jde smažit třetí. Nicméně to nějak dořešíme a zaplatím za dobré jídlo 75 PHP. Pak se jdu podívat do krámků, kde mají litrové pivo za 65. Zajdu si na pláž, kde posedím při západu slunce. Rozsvěcí se světla. Naskočila elektrika. Vracím se do hotelu. Pod jedním stánkem dopisuji deník. Zabalím předběžně věci na ráno. Pak zajdu zaplatit za hotel a útratu. Napočítají si 800 za noc, ryba nestojí 150 ale 180. Zapomenou na vodu za 35. Tak na ně prdím, stejně je to všechno strašně předražené. Celkem mám útratu za jídlo a pití 250. Zajdu ještě dolů k moři. Projdu si uličku, kde už skoro nikdo není. Na pláži začíná příliv a tak koukám, jak stoupá voda. V restauraci jsou nějakí Španělé tak si spolu sedneme a dáme si pivo. Za litrovku tu chtějí 65 PHP. Poekáme a pak zhasnou světla. Vracím se zpět potmě a jdu spát.

Den 19

Pondělí 30.11.15, 34°C, 8:00, Apo island, Filipíny

Dnes ráno vstávám před 6h a balím věci. Mám domluvený odvoz lodí spolu s místními lidmi na 7h. Když mám sbaleno, jdu dolů na hlavní ulici, kde si koupím nějaké koblihy z kokosového těsta. Po návratu do hotelu si udělám čaj a dám si snídani. Pak čekám na odjezd. Přijde ještě jeden kluk s batohem. Místní kluk se objeví na recepci přesně na čas a tak to je co říci. Bereme batohy a vydáváme se dolů do přístavu. Podle zkušenosti jsem už dopředu dal všechny podstatné věci v batohu do nepromokavého pytle. Jdeme, ale našťástí k větší lodi. Dnes je i moře o hodně klidnější než za poslední dva dny. Nasedáme a vydáváme se na cestu na druhou stranu zase zpět na Negros. Cesta zase zabere necelou hodinu. Voda na nás občas cákne, ale ne tak často jako při cestě sem. Beztak jsme, ale mokrá docela dostatečně. Doplováme ke břehu, kde kotvíme a vystupujeme. Vyneseme batohy na břeh. Vše přežilo docela úspěšně. Převléknu se do suchého z plavek. Zaplatím za převoz 300 PHP. Vydávám se k hlavní silnici, tentokrát pěšky. Jdu na druhou stranu silnice k jedné paní, která tu právě otevírá stánek. Ptám se na cestu do zátoky Tambobo. Je to prý kousek a musí se jet k Siantonu a před ním pak doleva z hlavní silnice. Filipínci považují tyto hlavní silnice za dálnice. Zastaví mi pak Jeepeye a domlouvám s ním, kam chci jet. Nasedám a jedeme. Po chvíli jsme Zamboanguite a pokračujeme dále. Pak někdo vyzedá u odbočky. Zahlédnu tam ceduli na KooKooos nest 11km. Nahanč z autobusu, ale tvrdí, že je to ještě o kousek dál. Jedeme až k odbočce, kde je přímo cedule na Tambobo bay. Vystupuji, platím 10 PHP. Na křižovatce pod stromem stojí motorkáři a nabízejí odvoz za 150 PHP k resortu KooKooos nets. Prdím na ně a jdu pěšky. Po asi 300m jede okolo malý autobus. Mávám na něj a domlouvám se s ním, kam chci jet. Bere mě. Jedem kus po silnici a pak odbočujeme vlevo. Po chvíli se dostaneme na cesty z uježděného písku se spoustou kamenů. Je to slušný offroad. Nakonec se dostaneme do malé vesnice, kde se vyloží náklad a jedna paní vystoupí. Kluci mě odvezou přímo k hotelu. Je to ještě asi 3km silnicí snad na konec světa. Zastaví u cesty vedoucí dolů z kopce. Ukazují mi kudy se vydat dál. Ani nic nechtějí. Dojdu ke schodům a scházím po nich dolů k moři. Je tu restaurace s recepcí a několik chatek. Všechno je uděláno z bambusu. Majitelé jsou pan a paní z Anglie a mají tu i paní mámu. Domlouváme se na ubytování v chatce za 1000 PHP na noc. Mají tu taky pět velkých psů a jednu kočku. Musím počkat, až se chatka uvolní a pak se můžu jít ubytovat. Mám z ní nádherný výhled na zátoku. Před hotelem je pláž s molem a okolo jsou pak velké kameny. Okolo je modrá zátoka. Je to paráda. Potom se převléknu a jdu šnorchlovat. Vylézám po 3h, dám si hodinu oraz, než jdu znova. Vyperu si věci, které jsem měl z rána od soli a dám je sušit. Vylézám z vody před setměním. Zajdu udělat očistu. Po setmění jdu dolů do restaurace, kde si dám večeři. Konečně si dám zase smaženou rýži. Pak na recepci, na verandě sepisuji deník a relaxuju u moře. Majitelka se mě ptá, jestli nechci zajistit na zítra odvoz. Motorkáře (habal-habal) jenže ti chtějí nehorázných 150 PHP za jednu cestu. Tak jí říkám, že nic nechci, že si zítra seženu něco sám cestou.

Den 20

Úterý 1.12.15, 31°C, 8:00, Tambobo bay, Filipíny

Ráno vstávám v 7h. Jdu se podívat na recepci. Jedni turisté jsou tu s miminem a ti jsou právě na odchodu. Dávají si snídani. Mají opečené tousty s máslem. No žádná sláva. Majitelé jsou ze západu a je to hned poznat. Profitují na tom, že nikam jinam se pro něco k snědku hned tak nedostanete. Porce jsou malé a docela drahé. Chtějí platit snad za úplně všechno. Kdyby mohli, naučtovali i slunce a vodu. Jdu se projít po pláži a jde se mnou jeden z

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

jejich psů. Zajdu se podívat k velkým kamenům, které leží na pláži na pravé straně za molem. Vracím se v 8h a jdu si dát do pokoje čaj. Mají tu jen nějaký zelený čínský, který chutná jako odvar z bot. Jo samozřejmě že je za 35 PHP. Balím věci, zase musí všechno ven, abych do batohu zabalil ploutve. Po zabalení jdu na recepci, kde si dám snídani. Dám si palačinku. Neočekávám žádný zážitek za pouhých 50 PHP. Musím říct, že jsem se nespítl. Jsou suché s ničím. Pak jdu zaplatit útratu za jídlo a pití. Napočítají mi 250 PHP v podstatě jen za jeden den. No je to tu pěkné, ale postrádá tu pohostinnost místních Filipínců. Jeden den tu stačí. Také je pravda, že to byla nejkliďnější noc, co jsem tady strávil. Vracím klíče a vydávám se zase na cestu. Jdu na silnici nebo spíš uježděnou cestu, po které jsme včera přijeli s klukama autem. Jdu asi 3km až na křižovatku u vesnice. Cestou potkám jen několik motorek. Některé mi nabízejí odvoz za standartní paletu. Chvilku tu sedím v zastávce. Pak jede okolo auto, tak ho zastavuji. Pán, ale nejede k silnici, ale jen kousek pro stavební materiál. Tak čekám dál. Pak přijedou dva motorkáři a nabízejí odvoz za 50 PHP. Tak to беру. Jedeme po uježděném písku, kamenech a občas po místní betonce, kterou tu všude budují. Udělají na silnici šalování a pak do něj nalejou 30cm tlustou vrstvu betonu. Vždy budují kousek, pak kousek chybí a zase pak dělají kus v protisměru. Tudíž se neustále jezdí sem a tam a skáče z betonu na hlinu a naopak. Jedeme okolo pískoven a v jednom místě motorkář podřazuje tak, že dostaneme slušného drifta. Docela to valí písek nepísek. Za chvilku jsme u hlavní silnice, tam kde jsem včera zahlédl tu ceduli na Kookoos nest. Během chvilky jede okolo autobus nápisem Bayavan. Zastavuji ho mávnutím a jedu do Bayavanu za 68 PHP. Je to asi 70 km. Cesta trvá necelé 2h. Zastavujeme na autobusáku, kde se hned ptám na autobus do Hinoba-an. Je to poslední autobus vpředu pod střechou. Naložím batoh do kufru a jdu se posadit dovnitř. Hned se vydáváme na další cestu. Jedeme zase 2h. Platím 83 PHP. Cestou se nic neděje, kromě neustálého houkání, zastavování kvůli nakládání a vykládání dalších cestujících. Někdy popojedeme jen 20m nikdo nejede o kus dál, než musí. Zase přijíždíme na nádraží, což je uježděná placka se šterkem a pískem a jednou boudou s několika židličkami. Ptám se na další autobus směrem na Sipalay. Ukazují mi velký klimatizovaný. To se mi moc nechce, nesnáším ty mrazáky uvnitř. No co se dá dělat. Vyndám si aspoň věci z batohu na oblečení. Dám batoh do kufru, kde je vyteklá modrá barva, ale o patro výš. Musím doufat, že do ní nespadne. Zajdu si ještě koupit něco k jídlu a k pití za 50 PHP. Pak jdu do autobusu a v 15h se vydáváme na cestu. Zjistil jsem, že autobus jede přímo do cíle méj cesty do Bacolodu. Tak platím lístek až tam, i když se tam dostaneme až za tmy. Cesta není daleko asi 200km, ale silnice jsou všude rozestavěné a tak se jede pomalu. Mělo by to trvat 6h. Platím za cestu 283 PHP. V Sipalay jsou všude cedule kudy prchat, před tsunami. Ve větších městech zajíždíme na autobusáky a pak zase jedeme dál. Většinou jedeme okolo moře a je tu dost zatáček nahoru a zase dolů. Okolo je džungle a občas jsou okolo silnice rýžová pole. Pomalu se stmívá. Jedeme přes několik větších měst, ale jinak je to stále stejné. Přijíždíme do Bacolodu ve 21h. Vystupuji na hlavní silnici. Pak jedu malým autobusem za 7 PHP do centra na náměstí. Jdu se podívat do hotelu podle LP, ale je plný. Doporučí mi jiný o dvě ulice dál. Jdu ulicemi, kde už je všechno zavřeno, jen na ulicích se povalují místní bezdomovci. Najdu hotel a ubytuji se za 500 PHP na noc za pokoj. Pak se jdu podívat do centra a hledám něco k jídlu. Je okolo 22h a už se všude zavírá. Najím se v Jolybee za 90 PHP. Už jim toho taky moc nezbylo, ale dobrý. Projdu si noční náměstí a pak se vracím zpět do hotelu, kde zlikviduju jednoho švába, který se tu mrská po postřiku. Dopíše deník a jdu spát.

Den 21

Středa 2.12.15, 30°C, 8:00, Bacolod, Filipíny

Dnes se probouzím po 7h a vstávám v 7:30h. Jdu na chodbu před pokojem. Zeptám se majitelky, jestli by neměla hrnek horké vody. Po chvilce mi ho přinese a tak si udělám čaj. Dávám si ke snídani piškoty, které jsem si včera večer koupil na náměstí pod kostelem. Po snídani se vydávám do města a zjišťuji, jestli se tu někde dá půjčit motorka. Bohužel, ale nic nenajdu, když se v centru ptám místních lidí tak mě posílají všude možně a udávají vzdálenosti jako 20m, 2m, 10m. Prostě vůbec nerozumí anebo vůbec nechápou, co po nich chci. Jeden pán mě dokonce odvede okolo celého bloku do směnárny. V jednom krámu zajdu do potravin a koupím si pití. Pak jdu za náměstí k hlavní silnici Lascon. Hned najdu bus do Bata. Nastupuji a vydáváme se ven z města. Můj bus končí na autobusáku na severu. Kousek před nádražím je nadjezd a pod ním je křižovatka. Bata je napravo asi 1km. Vystupuji na autobusáku, platím 7 PHP. Hned se mi nabízejí tricykly, s nápisem Ruins. Chtějí za odvoz 150 PHP. Už se normálně jen směju. Odcházím z autobusáku, atak mi ukazují jiný malý autobus, který mě odveze do Bata. Jedeme zpět na křižovatku s nadjezdem a odbočujeme. Z busu mě vyhodí asi po 300m u jedné odbočky. Platím zase 7 PHP. Jdu vlevo, kde parkují tricykly a kola se sajdkou. Nabízejí mi zase odvoz, ale už to neřeším. Má to být jen asi 2km. Jdu kousek a dostanu se k závoře, vjezd hlídá nějaký kluk. Ptám se kudy k Ruins. Ukazuje mi cestu mezi vilky a pouští mě dál. Je to tu taková vilková zóna, kam asi každý nesmí. Taky to tu vypadá docela pěkně, čistě a upraveně. Domky jsou také pěkné. Projdu zónou a na jejím konci je zase budka se závorou a hlídačem. Projdu a kousek po prašné cestě se dostávám k silnici. Nalevo už je vidět areál Ruins. Po pravé straně je komín a na jeho vršku rostou stromy. Vlevo je parkoviště a na jeho konci je budka, kde se platí

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

vstupné. Chtějí už 95 PHP. Po zaplacení se odstávám do areálu, kde jsou pěkné a udržované zahrady. Trochu kýčovitě ale pěkné a čisté. Vlevo je pak budova paláce, ze kterého zbyly jen zdi. Uvnitř bohužel postavili krámk se suvenýry. Venku je kašna. Dělam několik fotek a obcházím palác dokola. Nějací místní kašpárci si tu fotí své fotbalové dovednosti uvnitř paláce. Ještě jim tam ke všemu překážím, když si fotím povoz, který je uvnitř vystavený. Kašlu na ně, zaplatil jsem si vstupné. Pak se ještě procházím parkem a nějaké holky se semnou chtějí vyfotit. Před polednem odcházím a vydávám se po silnici směrem přímo k dálnici. Dojdu ke kruhovému objezdu a stopnu si malý autobus nebo spíš takový místní pickup. K dálnici je to jen kousek. Tak pokud se chcete k Ruins dostat je asi lepší jít směrem od autobusáku dál a pak si něco stopnout a neobjíždět to přes vesnici Bata. Auto mě odveze až do dalšího města. Vyskočím uprostřed křižovatky a zamávám řidiči. Dojdu na kraj silnice a hned stopnu další bus do Silay. Po chvilce jsem v centru, kde vystupuju a platím 10 PHP. Jdu se podívat na kostel a pak do parku naproti. Jsou zde turistické informace. Dostanu tu mapu města. Zajdu se podívat na staré domy, která jsou o ulici níž. Jsou v nich dnes muzea. Vstupné je 60 PHP. V jednom jsou sbírky předmětů a umění. V druhém zase věci vztahující se k období kolonizace a rozvoje těžby cukrové třtiny. Pak se vracím do turistických informací, kde mi jejich šéf. Ukazuje malé muzeum a ptám se ho na lokomotivu, kterou mají na mapě města. Říká, že je ve fabrice na zpracování cukrové třtiny. Také mi říká, že to domluví, ale prý je to hodně drahé. Říká něco o 15 000 PHP. Říkám mu, že jí chci vidět a „NĚ“ koupit. Myslím si, že by to asi byla cena za svezení, ale nevím. Pak vezme telefon a někam volá. Po chvilce se vrací s tím, že domluvil prohlídku fabriky na zpracování cukrové třtiny na 16h. Dává mi povolení ke vstupu do fabriky a vysvětluje, jak se tam dostanu. Tak mu poděkuji a jdu zase do města. Občas drobně prší. Procházím městem, zastavím se na kafe. Pak se jdu podívat k moři na pozůstatky mostu, co vedl na nějaký ostrov naproti. Je to tu ale pěkná džungle. Jsou tu domky z bambusu. Pod nimi je tuna bordelu, vytéká tu Shit river a je tu pěkný smrad. Všude se povalují nebo posedávají místní. Jeden pán se mě ujme a vede mě uličkami, které jsou jen pro silnější povahy k někomu domu. Vlezeme mu do bambu domku a z jednoho okna si dělám foto. No je to mazec. Jsem tu pěkná atrakce. Tak si myslím, že to tu místní ještě neměli. Pak se vracím k silnici, kde beru tricykl a za 7 PHP se vracím ke kostelu San Diego. Hned jdu podle návodu o dvě ulice dál na stanoviště Jeepeyů a hledám ten, který jede do HMOC. Je 15:30h a vydávám se na cestu. Jedeme ještě kousek za město, pak odbočujeme vpravo na rozpraskanou betonku vedoucí mezi pole s cukrovou třtinou. Po levé straně vedou koleje a občas vedou do stran do polí. Na křižovatce je i několik malých vagónů. Dojedeme před bránu, kde vystupuji a platím za odvoz zase 10 PHP. Jdu na vrátnici. Ukazují povolení ke vstupu. Hlídač někam zavolá a pak mi řekne, že mám jít. Ptám se kam. Ukazuje mi někam jako tam. Tak jdu někam tam. Procházím fabrikou a nakonec najdu kancelář. Zapiší se a po chvilce přijde jeden pán. Ten jde se mnou ke skladišti. Zase se zapisují, dostanu helmu a jsem vpuštěn dovnitř fabriky. Procházíme fabrikou, popisuje mi celý zpracování a všechno ukazuje. Nejprve se vysypou nákladáky na dopravník. Ten je dopraví k drtičkám. Kde se pak prolívají horkou vodou a lisuje se z toho šťáva. Ta se pak odděluje a dál zpracovává. Jsou tu pece, kde se odděluje voda atd. Na konci fabriky se dostaneme ke kolejím, kde jsou odstaveny staré parní lokomotivy, které dříve dopravovaly třtinu z polí do fabriky. Dnes zajišťují 80 procent přepravy nákladní auta. Trochu tu lítá binec jak fouká vítr a taky je tu pěkný hluk od motorů a všech těch strojů. Po prohlídce se vydávám zase k bráně. Stopnu si malý autobus. Pán mě bere za darmo do města k náměstí. Hned beru Jeepeye do Bacolodu. Cestou koukám, jak se tu řidiči podjíždějí zprava. Zase končíme na autobusáku na severu. Platím 15 PHP. Jdu za křižovatku s nadjezdem a hledám další bus do centra. Jeden najdu a už je tma. V centru jsme po chvilce, ale venku zhoustla doprava. Zůstaneme viset v jedné ucpané křižovatce, do které najeli všichni ze všech stran. Vystupuji přímo na náměstí a platím 5 PHP. Jdu zpět do hotelu. Dám si sprchu. Zase se vracím na náměstí, zastavím se pro něco k pití v supermarketu. Zajdu na večeri za 109 si dám nějaké menu kousky masa se zeleninou, rýží a pití. Pak jdu ještě pod náměstí a zajdu se podívat do velkého obchodního centra s kiny. Vypadá to tu naprosto jako u nás. Člověk by ani nevěřil, že je na Filipínách. Je tu spousta obchodu a fast foodů, mimo jiné pizza hut. Vracím se zase ven, kde se po asi 100m vracím do jiného světa. Jdu přes náměstí zpět do hotelu. Už se všude zavírá a doprava řídne.

Den 22

Čtvrtek 3.12.15, 30°C, 8:00, Bacolod, Filipíny

Dnes vstávám v 7h. Okolo 8h jdu do města pro něco k snídani. Právě začínají otvírat, ale nikde nic moc nemají. Nakonec seženu něco jako bábovku za 40 PHP. Na ochozu před pokojem si dám snídani. Jsem tu snad jediný turista. Hotel mi přijde takový zvláštní. Napadá mě, jestli to není bordel. Doplatím ještě za jednu noc 500 PHP. Pak se vydávám do města. Jdu do centra a po ulici nad kostelem jdu k čínskému obchodnímu centru 888. Před ním je pošta a tak pošlu konečně pohledy, které už dlouho vozím u sebe. O kousek dál je Negros muzeum. Platí se tu vstupné 100 PHP. Dělam si randu z holky, co prodává lístky, že jsem student. Nakonec mi dá studentské vstupné 70 PHP. Ve spodním patře jsou obrazy a v horním patře stojí kopie mašiny, kterou jsem včera viděl v

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

továrně na cukrovou třtinu. Okolo jsou staré psací stroje, stroje na testování kvality cukru a podobně. V bočních místnostech pak jsou staré kánoe, a původní lis na třtinu. V muzeu jsou dvě zaměstnankyně. Jedna je hluchoněmá, tak to ta druhá tlumočí pro mě i pro ni. Docela sranda, jak všechno předvádí. Pak mě vedou do spodního patra do nějaké zadní místnosti. Ta je zamčená řetězem. Odemknou a jdeme dovnitř. Uvnitř jsou všemožné malé hračky ze spousty zemí světa. Je tu klimatizace a pekelná zima. To proto, aby nedošlo k poškození exponátů. Po prohlídce opouštím muzeum a jdu kousek dál po té samé ulici. U kapitolu jdu doprava. Měla by tu být záchranná stanice pro zvířata. Taková ZOO. Po pravé straně je zahrada, o spíš džungle v zahradě. O kousek dál je pootevřená brána. Vidím, nápis Animal Foundation. Tak mám pocit, že už to nefunguje. Jdu do baráku po pravé straně. Uvnitř se platí vstupné 25 PHP. Pak si můžu jít, kam chci. Nalevo a za domem je několik kotců a klecí. Uvnitř jsou ptáci, tukani, holuby, sovy, jestřáb, kaloni a podobně. Pak jsou tu divoká prasata, jeleni a nějaké divoké kočky. Dělal jsem nějaké foto a okolo 12h se vydávám naproti do parku před kapitolou. Je tu bazén, a na okraji jsou sochy buvolů. V rohu bazénu plave bordel a chciplé ryby. Posadím se na lavičku a koukám na kapitol. Vedle je místní holka a tak se semnou dávám do řeči. Je místní, ale taky turistka je severně od Manily. Ptá se na Ruins, Silay a podobně, kde co je ve městě atd. Chvilí pokecáme a pak se spolu vydáváme do centra ke kostelu. Cestou se zajdeme podívat do čínského obchodáku. Chci si koupit nějakou vodu. V části nalevo to uvnitř vypadá jak na vietnamské tržnici. Koupím vodu v supermarketu 888. Najít ho v tom chaosu je docela věc, ale s pomocí místních lidí to jde. Pak se vracím zase na ulici a jdu se podívat do druhé části, která je na druhé straně silnice. Nad silnicí je postavený nadchod, který obě strany obchodáku spojuje. Druhá strana už vypadá jako obchodák na západě. Trochu si ho prohlídnu a pak se vracím zase ven a jdu na náměstí ke kostelu. Zajdu se podívat dovnitř do kostela a na zvony vystavené venku před ním. Kouknu taky do parku na náměstí. Je tu altánek a několik soch a basketbalové hřiště. Pak se vydávám ulicí k SM obchodnímu centru. Za ním je věž na počest bývalého papeže. Je to betonová rozhledna. Platí se tu vstupné. Zase projdu jako student za 10 PHP. Vyhlídka z věže je docela pěkná hlavně na moře. Jdu dolů. Venku chvíli prší. Zajdu k moři, kde je nějaké promenáda. Za vstup zase chtějí zaplatit 10 PHP. Nechápu za co, když tu nic a nikdo není. Jediné co tu je, je nápis u moře. Vracím se zpět a mrknu na skok do obchodáku. Dozví se, že by tu měly být nějaké vodopády a termální prameny. Je už 15h. Jedu na autobusák, kde najdu autobus. Mělo by to být někde pod sopkou. Jenže cesta by tam měla trvat asi hodinu a autobus odjíždí v 15:45h. Tak by, jsem se tam dostal před setměním a bůh ví kdy zpět. Tak to vzdávám. Vracím se zase do města, musím zajít na pokoj, kde mám celý den namočený boty v kýblu. Plánoval jsem, že je zajdu vyndat po návratu ze ZOO, ale nedostal jsem se k tomu. V 17h se vydávám do města a jdu na večeři. Dám si menu s kuřetem a rýží za 82 PHP. Pak se jdu chvíli courat po SM. Koupím tu nějaké trička jako suvenýry. Zajdu zase do supermarketu pro pití. Pak se vracím do hotelu. Dopisuji deník, dám si konečně očistu.

Den 23

Pátek 4.12.15, 32°C, 8:00, Bacolod, Filipíny

Dnes vstávám před 7h a balím. Dnes potřebuji vyrazit dřív, čeká mě zase delší přesun. Dávám si snídani, nebo spíš si dávám to, do čeho se nepustili mravenci. Po snídani se loučím s obsluhou hotelu. Jdu na ulici Lascon, která je kousek od mého hotelu. Hotel je v ulici Luzuriaga. Přejdou dvě křižovatky k benzínovým pumpám. Tady na hlavní ulici vyjíždějí minibusy od kostela na náměstí. Stopnu hned první a jedu s ním za 7 PHP na autobusové nádraží na severu u Baty. Jedeme okolo kapitolu a za chvíli jsme zase u nadjezdu. Zajedeme na autobusák, kde vystupují spolu se všemi cestujícími. Pod střešou nádraží stojí několik autobusů a za oknem jim svítí názvy měst, kde mají cílovou stanici. Přemýšlel jsem nad Cadizem, nebo nad Escalante. Stojí tu oba vedle sebe. Tak se rozhodnu pro Escalante. Jdu si naložit batoh do zavazadlového prostoru, ale ještě si z něho vyndám mikinu a košili. Autobus je s AC. Zajdu si ještě koupit vodu na cestu, jakmile vlezu do busu tak se vyráží na cestu. Je právě 9h. Jedeme na sever přes Silay, Victorias, na Sagay. Nacvakají mi lístek, a pak platím 145 PHP. V Sagay je zase velká fabrika na zpracování cukrové třtiny. Před vchodem stojí stará lokomotiva a druhá je na konci města. Kousek dál je samotné centrum města, kde je v parku ještě jedna. Pokud vás zajímají tak se tu zastavte. Po malé chvilce už přijíždíme do Escalante. Jsme tu chvíli před 12h. Vystupuji v centru. Je to spíš jedna křižovatka a právě uprostřed ní stojí zlomený, přeložený nákladák s cukrovou třtinou. Ptáme se řidičů tricyklů na cenu za odvoz do přístavu. Chtějí zase standardní přepálenou cenu 150 PHP. Tak ho ukecám na 50 PHP. Jedeme kousek za město, pak odbočujeme doprava u cedule "sea highway to Cebu". Jedem ještě kousek a pak to kluk stříhne na takovou rozmydlenou cestu. Díra vedle díry a spousta šutrů. Lítám ze strany na stranu a párkrát si narazím hlavu o plechovou střešou, ani nohy se mi sem nevejdou. Místní to používají jako autobus. Jede jich v něm tolik, že řidič stojí a je opřený o řídka a hlavu má nad předním kolem. Takhle je rozváží. O kousek dál projedeme rozpadlou bránou a sjíždíme z kopce. Říkám si, kam mě to proboha veze. Pak se objeví molo, které je ve stejném stavu jako silnice. Jedem tak 10 cm od okraje mola aby se vyhnul díram. Čekám, kdy konečně

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

spadneme do moře, a bude klid. Dojedeme na konec mola. Tam stojí starý trajekt a jedna nákladní loď. Zaplatím a posílají mě hned na loď. Jsem tu jako atrakce. No myslím, že poslední turista tu prošel na konci druhý světový. Na lodi zajdu do kajuty, kde se kupují lístky. Cena je 130 PHP. Odplouváme před 13h a cestou pozorují delfíny. Jedni skáčou za lodí ve vlně a jedno hejno plave okolo lodě. Na Cebu do Tabuelanu dorazíme v 15h. Nic tu kromě mola není. Na druhé straně silnice, je kolona aut čekající na převoz. Na lodi je i autobus a tak se domlouvám na svezení. Nastoupím a vezou mě do města na křižovatku s dálnicí. Lístek stojí 70 PHP. Řidič se s tím moc nepáře a po chvíli jsme na místě. Vystoupím a jdu na druhou stranu silnice. Autobus pokračuje do Cebu city. Čekám na autobus. Jede okolo mikrobusek. Domlouváme se na odvozu do Medellinu za 80 PHP. V autě je strašná lednice. Cesta trvá hodinu a před 17h jsem ve městě. Vyhodím mě v centru kousek vedle náměstí. Na stadionu mají děti diskotéku. Je to malé město a moc toho tu není. Hlavně abych sehnal nějaké ubytování. Ptám se lidí, ale moc mi nerozumí a každý mě posílá na jinou stranu. Nakonec mě jeden řidič pošle do guest housu hned za pekárnu. Najdu kluka, který má hotel na starost a po složitější domluvě se domluvíme. Za pokoj chce 750 PHP, ale moc si tu člověk nevybere. Po ubytování se vydávám do města. Jdu se podívat před radnicí do malého parku s vánoční výzdobou. Na ulici za radnicí se jdu podívat k moři, kde je nedostavěné molo. Když se vracím zpět, potkávám nějakého Australana, který tu už žije 25 let. Jdeme k němu domu na pivo. Je mu 64 a má 21 letou manželku a 15 měsíční dítě. Domlouváme se na zítra, že by mě vzal za 500 PHP na malý ostrov řGibitngil (Funtasticis land) kousek od města. Je to vyhlášená destinace Filipínců. Pořádají tam playby za 1500 PHP. Tak jsem na to zvědavý. Pak jdu zase do města najít něco k jídlu. Restaurace tu žádná není. Tak se najím u jednoho stánku u barevného bambusového mostu. Pak se jdu projít po mostě a v půlce se vracím přímo do centra. Podívám se do parku, všechno tu svítí, zastavím se v pekárně, na kafe s nějakou koblíhou platím 17 PHP. Potom se vracím do pokoje, kde dopisuji deník.

Den 24

Sobota 5.12.15, 32°C, 8:00, Medellin, Filipíny

Dnes vstávám v 7h. O něco později si zajdu do pekárny pro trochu horké vody. Koupím si tu nějaké koblíhy a vracím se do pokoje. Dávám si snídani. V asi 8:30h se vydávám do města a jdu za Australanem Peterem. Dojdu k jeho domu, která je na ulici kousek před přístavištěm. Bereme věci a basu piva. Pak jdeme do přístaviště k molu. Má tu zakotvenou malou loďku. Vyberu vodu. Nakládáme vše do lodí a po chvíli se vydáváme na moře. Je tu v zátocce velká mělčina. Musíme stihnout odplout, dokud nezačne odliv. Odjíždíme v 9h. Jdu na příď hlídat šutry pod hladinou, abychom jsme o nějaký nezničili šroub. K hluboké vodě je to asi 500m. Pak už je to dobré a jedeme napravo směrem k ostrovu Gibitngil. Jedeme asi 45min a dojíždíme do malé zátoky. Jsou tu dvě malé pláže a mezi nimi je ve vodě několik skal. Na skálách jsou postavené malé domky nebo spíš takové pergoly. Každý kousek je natřený jinou barvou. Domky jsou různě rozmístěny po skálách a spojují je mosty se zábradlím a schodiště. Vše je barevné stejně jako domky. Za nimi je na kopci malá vesnice. Zajíždíme ke břehu, kde zakotvíme. Jdu se podívat na domky. Platí se tu vstupné 10 PHP. Pokud si chcete v nějakém domku udělat piknik, tak musíte za tu danou chatku zaplatit. Jejich ceny jsou napsané přímo na chatkách. Jdu si je prolézt a udělat nějaké foto. Místní co tu posedávají, tak na mě pokřikují nějaké bejkárny. Skáčou do vody z různých teras, které jsou v různých výškách nad hladinou. Nalevo je pak ještě jeden domek, ze kterého je na jednu terasu natažené lano. Můžete se na něm svést kousek přes zátoku a přistát mezi barevnými domky. Koukám dolů do moře a plavou okolo sépie. Také se tu dají půjčit kajaky. Pak jdu zase dolů k lodi. Peter s dvěma místními vyndali z lodě motor a spravují prkno, na kterém je motor k lodi přidělaný. Po opravě se jedeme podívat na ostrov Bantayan do Santa Fe. Odplouváme od břehu. Dostanu veslo a otáčím loď. Moc se jí nechce a plachta nad sedačkami slouží ve větru opravdu jako opravdová plachta. Nějak se to nechce otočit a míříme ke skále. Tak vesluji jen do boku a nakonec se skále o pár metrů vyhnu. Dostanu pochvalu, že jsem odvedl dobrou práci a nenaboural. Pak nakopneme motor a jedeme. Jedeme okolo dvou jiných ostrovů. Jeden je Sillion. Cestou si dáváme jídlo, co včera večer koupil Peterův syn ve městě. Taky Peter zpracovává jedno pivo za druhým. Já si dám taky jedno. Na otevřeném moři už jsou slušné vlny. Jedeme, ale po nich, tak zvyšujeme rychlost a s lodí na nich surfujeme. Docela dobrá sranda. Zajíždíme na pláž s bílým pískem. Jsou tu kokosové palmy a spousta restaurací s bambusových a rákosových chatek. Jdu se po pláži podívat do nedaleké zátoky. Pak se vydávám do města. Je tu i dost turistů. Pro odpočinek na pláži u moře je to ideální místo. Dám si v jedné restauraci kafe. Pak se zase vracím na pláž. U lodí si zajdu dát koupačku v teplé čisté vodě. Okolo 15h se vydáváme zpět. Čeká nás plavba až do Medellinu a proti vlnám. Ze zkušenosti už vím co očekávat. Všechno balím do batohu do nepromoku a nechávám si jen kraťasy, které používám jako plavky. Batoh přivážu k lavičce. Po pár metrech se dostáváme kus od pobřeží a vlny se začínají zvedat. Lítáme docela úspěšně nahoru a dolů. Po levé straně je vidět blížící se bouřka a je vidět i duha. Zvedá se vítr i vlny. Začíná to být docela mazec. Do lodí to cáká jako o život. Vybírám vodu z lodí a do toho jsem úspěšně sprchován po celou dobu. Dám si ještě jedno pivo. Cesta nám

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

zabere 2h. Pak už se dostaneme konečně ke břehu, odkud jsme ráno vyrazili. Jsem docela rád. I Peter má dost a to nejen z moře, ale i z piva. Zajdeme k němu domu, kde je strašný bordel. Všude se povalují hadry a podobně. Dám si u něj sprchu. V koupelně umyvadlo slouží jako odpadkový koš na obaly od šampónů atak. Zaplatím mu domluvených 500 PHP a plus útratu za piva. Pak jdu do hotelu, kde vybalím věci z batohu a dám je sušit na balkón. Vydávám se do města nafotit barevné centrum okolo radnice. Je tu všude vánoční výzdoba a všude jsou led diody. Místní na mě volají Hey Joe. Všechno je tu barevné stejně jako domky na ostrově. Zajdu si k bambusovému mostu, kde si dám jídlo i s pitím za 115 PHP. Pak se jdu podívat do parku s mašinkou, která je také nasvícena jako park u radnice. Chvilí si tu posedím, je tu i dost místních. Mají tu v parku TV a právě v ní běží nějaký Jurský park nebo co. O něco později jdu do pekárny, kde si dám kafe a buchtu. Ve 22h se vracím do pokoje, kde dopisuji deník a jdu spát.

Den 25

Neděle 6.12.15, 34°C, 8:00, Medellin, Filipíny

Dnes vstávám před 7h. Zajdu si vedle do pekárny pro snídani. Dnes změnily kelímky za papírové. Jsou vařící a vůbec neudrží tvar. Deformují se. Skoro mi spadne. Chytám ho, ale za cenu postříkané dlaně. No paráda. Po snídani se vydávám podívat se na bambusový most vedoucí na malý ostrov. Jmenuje se Hideaway a nachází se asi 10km daleko na východní straně ostrova. Chtěl jsem si tu půjčit motorku, ale nejsou tu na turisty vybavení. Ptám se místních u pekárny a ti mě posílají po ulici vlevo za benzinovou pumpu. Je tu křižovatka a zase vlevo vede silnice ven z města. Jdu po ní z města ven. Když jede okolo auto tak ho stopuji. Dojdu až do malé vesničky kousek za mostem. U mostu řádí bagrista, který posouvá bagr i s autem tak, že opře lžící o silnici a přitahuje celé auto hlava nehlava. Kousek za bagristou si stopnu auto. Jdou to nějakí dělníci a berou mě. Jedeme několik kilometrů až na velkou křižovatku. Zastavují a já zde vysedám. Beru si zde motorkáře habal-habal. Odveze mě za 25 PHP až k mostu. Platí se tu vstupné 15 PHP. Po zaplacení jdu mezi několik pergol, kde je i gril. Můžete si tu opécti to, co jste si přinesly a udělat si tu piknik. Nezjišťoval jsem to, ale myslím, že to bude stejně jako na ostrově. Podle toho, ve kterém domku se chcete najíst tak podle toho zaplatíte danou sumu. Za domky je pak postavený bambusový most vedoucí po pilířích asi tak 500m. Na konci je pak skála. Na ní je zase postavený jeden větší domek a asi dva menší. Dělán si foto a pak se jdu podívat na ostrůvek. Jdu do moře a dělám si i nějaké foto z vody. Pak si tu na chvíli sednu. Hned mě přijde upozornit kluk, který mi prodával lístek, že chatka je určená pouze těm co si ty zaplatili ten piknik. No tak se vracím zase na most a jdu na začátek. Napravo vidím u břehu skály ve vodě. Tak se tam jdu na ně podívat. Ve vesnici se dávám cestou vpravo a dojdu až za vesnici. U posledního domku se cesta odklání do vnitrozemí. Místní mě po ní posílají, ale dostávám se zase do jiné další vesnice. Tak se vracím zpět a jdu se podívat do zátoky po pobřeží. Je odliv, tak se tam dá jít po břehu. V jenom místě je potok a v něm je bahno. Najdu místo a po kamenech ho přeždu, ale nesmím se šlápnout mimo kámen. Po chvíli jsem u zátoky, kde se chvíli zdržím a dělám si foto kamenů a podemletého pobřeží. Pak se zase stejnou cestou vracím zpět a ve vesnici se dávám po cestě, která vede rovně. Po chvíli se dostanu zase na betonku. Jdu po ní doprava a po asi kilometru dojdu k hlavní silnici, kde jsme u cedule odbočovali z asfaltky. Chvilí tu čekám a jede okolo Jeepey. Jede do města Bogo. Tak dojedu s ním za 20 PHP až do města. Projdu si ho, ale nic moc zajímavého tu nenajdu. Potom se vracím zase zpět a u benzínky si stopnu tricykl a za 25 PHP mě bere až do centra Medellínu. Vystupuji na náměstí před radnicí. Jdu k hotelu a dám si v pekárně kafe. Po krátké pauze se vydávám do města. Jdu si vyfotit barevnou radnici a stadion hned vedle. Potom se zajdu podívat do parku na malou mašinu, která je tu vystavená. Chvilku tu posedím. Zajdu si pro vodu. Dnes je venku vedro a dusno. Pak se vydávám k mostu Lásky, která se buduje okolo poloviny města. Je to také bambusový most na pilířích. Polovina je hotová a druhá se teprve staví. Posadím se na jednu barevnou lavičku se střešou. Zajdu si pro colu a koukám na zátoku a jak se začíná zvedat voda díky přílivu. Když se most dostane zase do vody tak udělám nějaké foto a procházím si ho. Venku se zatahuje a tak se vracím do hotelu. Dám si sprchu a potom jdu na večeři. Zajdu si pro kuře. Celé se dá koupit za 150 PHP. Zajdu ještě pro housky a musím si ho někde zajít sníst, protože u krámů, kde grilují, se nadá ani sednout. Po večeři se jdu ještě courat po městě. Počkám s několika místními a před 21h se vracím zpět do hotelu. Venku se blýská, ale asi z toho nic nebude. Dopisuji deník a později jdu spát.

Den 26

Pondělí 7.12.15, 32°C, 8:00, Medellin, Filipíny

Dnes vstávám v 7h. Jdu si dát do pekárny snídani. Potom se vracím zpět do pokoje. Balím věci a vydávám se na hlavní silnici k parku s lokomotivou. Zajdu si ještě do stánku pro vodu. Pak čekám až pojedje okolo nějaký autobus do Cenu city. Po chvíli jeden jede. Je starý, ale co. Nastupuji a jdu se posadit na místo za řidičem. Svítí

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

na mě slunce, tak to bude asi nářez po 4 hodinách co má cesta přibližně trvat. Vyrážíme před 9h. Jedeme zase přes Bogo a pak směrem na Sogod, kde jsem před několika dny vystupoval z autobusu z Negrosu. Pak jedem kousek dál a dostaneme se k moři. Podél něj jedeme stále na jih. Asi 30 km před městem se to začíná komplikovat a doprava houstne. Taky přistoupila nějaká babka a pořád řve. Hlavně slovo "atohoj". Všichni se tlemí a řidič jí popichuje slovem "hoj" a na někoho ukáže. Pak zase začne hulákat na novo to atohoj, atohoj. Přes město jedeme asi hodinu. Zajedeme na severní autobusové nádraží. Říkám řidiči, že chci do centra. Projedeme autobusákem a zase se vracíme na silnici. Pokračujeme dál. Pak mi na jedné křižovatce ukazuje, že už jsme tu. Tak vystupuji a ptám se ho, co znamená atohoj. Říká mi, že je to v překladu něco jako "Nejlepší kamarád". Vystupuji a všichni se tlemí, když mu říkám po našem HOJ. Jdu směrem do centra, jsem asi dva bloky od hotelu Mercedes. Hned jsem v hotelu a během chvilky jsem ubytován v pokoji. Cena je 878 PHP. Dám věci na pokoj a vyrazím do města. Jdu se podívat po nějakých krámech a zastavím se na oběd. Dám si špagety a dostanu ještě hamburger za 82 PHP. Pak se courám po jednom asi 6 patrovém obchoďáku. Za kasou je vždy 7 holek. Pak se ještě courám po městě. Nakonec se jedu podívat Jeepeyem do SM obchoďáku. Jezdí tam ty, co mají na ceduli za oknem napsáno SM. Po chvilce jsem u obchoďáku. Když vystupuji tak trošku přší. Schovám se na jednom parkovišti pod střechem. Když přestane, tak dojdu do obchoďáku. Courám se tu, no spíš tu bloudím. Nakonec pokoupím nějaké sůvoše. Hledám nějaké NBA mikinu nebo triko. Najdu jen jednu, ale nemají mou velikost. U místního XXXXL mám stále krátké rukávy. Pak narazím na jednu, kde je malý nápis Lakers a chtějí za ní 3000 PHP. Nakonec najdu krám, kde mi na triko udělají. Tak si nechám udělat triko a mezi tím si zajdu na večeři. Dám si ještě poslední kuře s rýží za 109 PHP. Pak zajdu pro triko, na kterém se ještě pracuje. Sledu jak ho kluk vyrábí. Pak se vracím zase do ulic, kde zase poprchává. Hned na křižovatce chytну Jeepeye a jedu zas 7 PHP zpět na ulici Colon. Vyhadzuje mě přímo u hotelu. Tak se vracím do pokoje je už skoro 23h. Dám si sprchu a dopisuji deník. Pak jdu spát.

Den 27

Úterý 8.12.15, 32°C, 8:00, Cebu city, Filipíny

Letadlo Hong Kong 1700km

Dnes vstávám v 7:30h. Pobalím nezbytné věci a vydávám se do města. Jdu do Jobelee dát si snídani. Jako obvykle se nejdřív dohadujeme o to, co chci. Vyberete si menu a oni zase vymýšlí všechno možný jinak. Kafe není. Čaj taky ne. Tak nakonec vyberu dvě palačinky s colou. Za chvíli palačinky taky nejsou. Tak si dávám rýži s párkem a volským okem a k tomu colu. To vše za 70 PHP. Na rolky jsem za celou dobu pobytu nenarazil nikde. Nikde je prostě nemají. Potkávám kámošku, co jsem tu potkal druhý den. Něco breptá a pak jde pryč. Zajdu ještě do krámu, kde koupím místní rum Tanduay. Vyjde tu na dobré peníze. Beru si ještě malou vodu. Vracím se k hotelu a v jedné pekárně si dám kafe za 10 PHP. Mají tu i automat za 5 PHP. Na pokoji dobalím, a jdu zase na recepci. Vracím klíč. Hlídač mi zastaví bílého taxíka. Nasedám a vydávám se na letiště. Jede okolo, aby se vyhnul zácpám, ale i tak nám to trvá skoro hodinu. Vystupuji na letišti. Venku je už pěkně a zase standardně teplo. Platím 232,50 PHP, ale nemá na zpět tak mě to stojí 240 PHP. Jdu do haly, a u vstupu k přepážkám je informace, že se odletová taxa zvýšila na 750 PHP. Dříve byla 550 PHP. Tak musím. Ještě něco málo vyměnit. Pak projdu kontrolou. Převléknou se a jdu k přepážce se rovnou odbavit. Nikdo tu není, tak jsem hned hotov. Batoh má 13,5 kg. Pak jdu zaplatit odletovou taxu. O kousek dál zase jí hned několikrát kontrolují, o další kus dál zase kontrolují letenky a pak zase pasy. Prostě 10 lidí na jednu věc. Projdu kontrolou a jsem v bezcelní zóně. Koukám tu na suvenýry a podobně. Jsou tu nehorázné ceny. Pak jdu k letadlu. Jsem na bráně 2A, kde čekám na odlet ve 12:20h. Chvilku před 12h začne nástup na palubu letadla. Startujeme na čas. Definitivně opouštíme Filipíny a jsem zase pryč. Letíme do Hong Kongu. Cestou dostaneme oběd a něco k pití. Asi 300km od Hong Kongu se zatahuje. Kroužíme před letištěm a po 15h nám dovolí přistát. Po přistání jdu do letištní haly a jdu k imigračním úředníkům. Projdu kontrolou a vyplním kartičku pro vstup do Hong Kongu. Pak se snažím vyměnit někde 20 USD, ale nechtějí mi na 50 vrátit. Zajímavé, že předtím to šlo. Nakonec mi nezbyde nic jiného než si vybrat 100 HKD z bankomatu. Nejdřív jsem přemýšlel nad cestou k budhovi a nebo na Victoria peak. Jenže venku je zataženo a tak to nemá cenu. Zajdu na informace, kde mi poradí jak se dostat do centra normálním linkovým autobusem. Na pravé straně je autobusák, odkud jezdí autobusy na různá místa po městě. Musím jet A21, která jede na Knowloon. Venku je 22C, docela rozdíl oproti ránu. Autobus má zastávku napravo a lístky se prodávají nalevo. Jedna jízda stojí 33 HKD, ale když si rovnou koupím zpáteční platím 55 HKD. Pak jdu na zastávku a po pár minutách přijede dvoupatrový autobus. Hodím lístek do kasy. Jdu se posadit nahoru za přední okno. Jedem na dálnici a pak směrem do města. Zajímavá je pak jízda po městě při pohledu shora. Zajíždíme na Natan road. Tak vystupuji na zastávce u metra Mong Kok. Ptám se jednoho pána, kde zastavuje A21 při cestě na letiště. Říká, že ne opačné straně silnice, kdekoliv na Natan road směrem k moři. Tak vyrazím courat po městě. Procházím nějaké obchody. Na Natan road jsou vedle sebe jen zlatnictví a hodináři. Ceny jsou

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

neuvěřitelné. Hledám nějaké obchody s elektronikou a fotoaparáty. Jedem kluk mě pošle do souběžné ulice Sai Yeung Choi street south. Najdu tam to co bylo před pár lety na hlavní ulici. Je tu vedle sebe jeden krám vedle druhého s foťákama o objektivama, telefony a PC. Pár jich projdu a zjistím, že díky změně kurzu USD jsou ceny už na stejné úrovni jako u nás. Nic už se tu nedá koupit výhodněji. Procházím město mezi stanicemi Mong Kok a Yua Ma Tei. Občas trochu sprchne. Zajdu si na jídlo. Najím se výborně, je toho spousta za 26 HKD. Pak se zastavím v jednom supermarketu u H&M. Najdu tam čaje, tak koupím ještě nějaké dárky. Procházím se, nočními ulicemi Hong Kongu. Koukám na neónové nápisy všude okolo. V jednom krámku si dám místní dobrý čaj. Pak se vracím na Natan road. Je okolo 21h, hledám zastávku autobusu. Chvilí tu čekám, až něco přijede. Pak nasednu a vracím se zase na letiště na Lantau. Projdu zase kontrolou a jsem zase v bezcelní zóně. Zajdu na gate 69 odkud mám odlet do Frankfurtu. Je 22:30h, sedím na gate a dopisuji deník. Než se naději už se blíží odlet.

Den 28

Středa 9.12.15, 22°C, 8:00, Hong Kong

Letadlo Frankfurt 10000km, Praha 800 km

Po půlnoci začne nástup na palubu letadla. Odlet je v 0:35h. Máme zpoždění. Odlétáme před 1h. Po startu letíme na sever přes Čínu směr Peking. Kousek před ním uhybáme a letíme přes Mongolsko do Ruska. Dále přes celé Rusko nad Moskvou do Evropy. Cestou dostaneme jídlo. Je v tom nějaký ohřátý zelený sajrajt. Takže nic moc. Ke všemu je tu jedna servírka, která se cítí strašně důležitě a jen otravuje a buzeruje s každou kravinou. Soused se před startem křížuje, když v noci usne a otočí se na mě, tak je to přímo vražedný dech. Asi bych se měl taky pokřížovat. Jinak se nic neděje. Dvě hodiny před přistáním dostaneme snídani. Chtěl jsem nějaké rolky, ale zase mi letadlová buzerantka dala něco jiného. Byl v tom nějaký jeden unavený párek s vejcem a teplýma rajčaty. No musím říct, že kam se hrabou na Emirates. Letíme jako s hnojem. Pohybujeme se okolo 500 mil v hodině. Před přistáním jdou sousedi na WC. Zase jde okolo buzerantka a buzeruje zase kvůli opěradlům. Tak jsem jí řekl, ať mi dá pokoj, že snad vidí, že sousedi odešli. Po přistání ve Frankfurtu vystupujeme. Venku je mokro a 5C. Je 6h ráno letěli jsme přes 13h. Stále je tma, trvá to už 22h. Projdu kontrolou. Zase musím ven z bezcelní zóny a u přepážky, kde je strašně milá Němka, zase musím vyřídit letenku. Pak jdu zase absolvovat kontrolu ve 3D scanneru. Okolo 8h se rozednívá. Čekám na poslední odlet, který je v 9:10h. Dopisuji deník. V 8:30h začne nastupování na palubu. Po cestě dostaneme jedno menší jídlo a po 1:30h letu jsme v Praze na letišti. Vystupuji a jdu do letištní haly. Vyzvednu si batoh a hned se převléknu do hadrů, které jsem celou cestu tahal sebou a nikde nevytáhl. Projdu kontrolou ven do haly Terminálu 2. Nikde nevidím Kát'u. Tak se vydávám k Terminálu 1, kde se najdeme. Po přivítání se vydáváme ven z haly do zimy a reality. Naskočíme do auta a mířím rovnou do práce na centrálu, kde jsme asi za 30 min.

Závěr

Na letošní cestě jsem procestoval opět letecky okolo 25 tis km, po zemi a moři na Filipínách cca 1500km. Cestování po Filipínách je bez problémů, jen s řidiči tricyklů je potřeba se dost dohadovat o ceně. Autobusy jezdí často a za pár korun. Problém je také v místech, kde není moc velký turistický ruch. Problém je pak s půjčením motorky anebo i se sehnáním ubytování. Jídlo se dá sehnat za rozumnou cenu v podstatě kdekoliv. Kafe se moc pít nedá, všude mají Nescafé 3v1 nebo 2v1, ale je to spíš hnědá voda. Počasí bylo vesměs stále stejné pořád okolo 34°C s tím, že občas sprchlo.

Místní lidé jsou pohostinní, rádi pomůžou a pokecají.

Na celé cestě, jsem utratil cca 700 USD. Některé USD jsem měl ještě za 18kč. Letenka mě přišla na 20 tis., ale dostal jsem z ní slevu 7 tis. Takže celkové náklady se dostaly, pod 30 tis. komplet za vše.